

Motioner och motionssvar

Allmänna motioner [A1-52]

**VI HÖJER
VÅRA RÖSTER!**

Distriktsårskonferens
30-31 maj, 2015

Allmänna motioner

A1 Program för att förbereda genomförandet av gemensamt finansierad kollektivtrafik

Årskonferensen 2013 beslöt att ge DS i uppdrag att be Landstingsgruppen ta fram en plan för genomförande av nolltaxa i länet på grundval av motionen Nolltaxa på sikt eller på riktigt. Landstingsgruppen gjorde ingen plan men formulerade följande slutsatser:

1. Landstingsgruppen eftersträvar en fullt ut skattefinansierad kollektivtrafik när kapaciteten så tillåter och under förutsättning att finansieringsfrågan kan lösas.
2. Landstingsgruppen föreslår redan idag ett stegvis införande av avgiftsfri kollektivtrafik för vissa grupper.
3. Avgiftsfri kollektivtrafik kan införas när förslaget vinner politisk majoritet i de politiska församlingar som beslutar i frågan.
4. En diskussion måste föras mellan riksdag, landsting och kommuner kring synen på finansieringsfrågan och hur partiet ska prioritera mellan olika reformer.
5. Fördjupade studier måste genomföras för att få ökad kunskap om effekterna av en fullt ut skattefinansierad trafik avseende resandet hos olika målgrupper. Landstingsgruppen ställer sig därför positiv till riksdagsgruppens förslag att genomföra försök med nolltaxa som sedan utvärderas.

Vi kan konstatera att ingenting hänt efter detta. Det beror delvis på att landstinget styrs av en reaktionär majoritet och delvis på att frågan inte prioriterats inom vårt eget parti. Vi tror dock att det finns en betydande andel av Stockholmsregionens invånare som inser vikten av en gemensam finansiering av kollektivtrafiken liksom av skolan och vägarna. Frågan har fått ny aktualitet efter det att den borgerliga majoriteten vägrat förhandla med Stockholms stad om att omfördela trängselskatteintäkterna, hotat med att chockhöja SL-taxan och glesa ut trafiken samt deklarerat att man nu ska fokusera på att jaga fattiga plankare. Vi föreslår därför att partiet tillsammans med andra progressiva krafter i Stockholmsregionen tar några steg till för att förbereda ett genomförande av det beslutade målet, en fullt ut skattefinansierad kollektivtrafik.

Varför gemensamt finansierad kollektivtrafik?

I sakfrågan vill vi här citera aktuella delar av brödtexten ur motionen från 2013:

”Det finns två huvudargument för att införa nolltaxa eller helt gemensam finansiering av kollektivtrafiken i Stockholms län.

Det första är klimatskälet eller det ekologiska skälet. Regionen står nu inför ett gigantiskt beting, nämligen att få ner växthusgasutsläppen till i princip noll under den närmaste 30-årsperioden. Det betyder att massbilismen måste utmönstras och ersättas av en utbyggd kollektivtrafik på längre sträckor och en 10-faldigt ökad cykelanvändning på kortare sträckor. Nolltaxa i kombination med en satsning på ny infrastruktur för cykeltrafik är då de viktigaste verktygen.

Det andra är det sociala och ekonomiska rättviseskälet. En gemensam finansiering via skatt

ger stora fördelningsekonomiska fördelar jämfört med avgifter – om inte avgifterna differentieras efter resenärens bärkraft. Nolltaxan gör det möjligt för alla att göra de resor som är nödvändiga och önskvärda. Systemet är välkomnande och undanröjer orsaker till bråk och bedrägerier. Det gynnar dem som har knappa inkomster och därmed särskilt kvinnor, unga och äldre.

Vänsterpartiet har länge varit för gemensam finansiering av kollektivtrafiken liksom skolan och vägarna men det har varit svårt att hantera i den kortsiktigt parlamentariska verkligheten. Nu är det dock dags – när till och med Estlands huvudstad Tallinn har lyckats.

Vi står inför ett vägval

En uppgradering av kollektivtrafiken och en kraftfull prioritering av cykelinfrastrukturen är de första stegen på väg mot minskat bilberoende. Nästa steg är att ersätta den tänkta utbyggnaden av motorvägar med kapacitetsstarka och snabba banor samt gemensam finansiering av kollektivtrafikens alla kostnader, d.v.s. nolltaxa. Alternativet är fortsatt ökning av bilåkandet, försämrat klimat, miljöförstöring, ökade klasskillnader och höjda taxor. Det alternativet kan vi som vänsterpartister inte acceptera.

För närvarande finansieras drygt hälften av kollektivtrafiken via landstingsskatten och knappt hälften via taxor. Taxeintäkterna 7 mdkr per år motsvarar en landstingsskatt om cirka 1,50 kr. En allmän kollektivtrafikavgift som motsvarar förmånsskatten för frikort ger ungefär lika mycket och har ungefär samma fördelningseffekt som en ren skattehöjning.

Stora investeringar i nya motorvägar måste slopas och motsvarande resurser föras över till kollektivtrafiken och utbyggnaden för cykel. Trängselskattepengarna kan då helt gå till detta. Trängselskatten och nolltaxan kompletterar varandra – trängselskatten ger störst effekt i regionens kärna och nolltaxan i dess periferi.

De sammanlagda byggkostnaderna för kapacitetshöjande nya centrala stadsmotorvägar är minst 50 miljarder kronor. Då ingår Förbifart Stockholm inklusive E4-förstärkningar samt Österleden via Djurgården. Dessa förbindelser är extremt olämpliga ur ett klimat- och miljöperspektiv. De skulle öka bilberoendet och minska kollektivresandet. De skulle ta värdefull mark i anspråk och breda ut staden ytterligare. Till byggkostnaderna skall läggas kostnader för underhåll, reinvesteringar, olyckor, miljöförstöring och markkonsumtion.

De årliga kostnaderna för en 50-miljardersinvestering är cirka 5 miljarder kronor. Om denna summa istället investeras i kollektivtrafik och cykelinfrastruktur räcker det även till att finansiera 2/3 av kostnaderna för nolltaxa.

Genomförande

Eftersom nolltaxan resulterar i kraftigt ökat pendeltågsresande är det rimligt att sikta på ett genomförande i samband med att Citybanan fördubblar kapaciteten genom Stockholm, 2017. Under de närmaste åren bör därför investeringsplaneringen inriktas mot en omfördelning mellan bilväg och spår, ökade satsningar på nytt vagnmaterial samt utfasning av investeringar i biljett- och spärrsystem. Nya bytespunkter kan planeras utan krav på nålsögon som försvårar och fördyrar. Gång- och cykeltrafiken måste stimuleras särskilt med en utbyggnad av en helt ny infrastruktur för en cykelandel som måste öka från ca 5% till 30-50% liksom i Malmö och Köpenhamn. Det innebär att det totala kollektiva resandet inte behöver öka; det ökar bara när det gäller längre resor.”

Till detta kan läggas att den omställningsplan för Stockholmsregionen som Miljö- och Klimatutskottet arbetat fram och DS antagit 2014 lyfter nolltaxan på följande sätt:

”Vårt mål är en avgiftsfri, skattefinansierad kollektivtrafik. Redan nu kan avgifter börja sänkas och vissa grupper erbjudas avgiftsfri kollektivtrafik. Därmed ges alla en drivkraft att välja energisnål kollektivtrafik framför privatbilism, samtidigt som transportsystemet blir rättvisare och mer jämlikt.”

Det är dock inte möjligt att genomföra nolltaxa till 2017. En eventuell folkomröstning kan genomföras tidigast i samband med de allmänna valen 2018. Då kan det också vara möjligt att rösta fram en ny majoritet i landstinget som inser att trängselskatteintäkterna måste omdestinerats till kollektiv- och cykeltrafik. En kampanj för folkomröstning kan höja intresset och kunskaperna men kan också resultera i att frågan dödas.

Bland internationella exempel är Frankrike särskilt intressant. Ett tjugotal kommuner har där genomfört nolltaxa helt eller delvis. Aubagne i södra Frankrike med ett stabilt vänsterstyre och en kulturell profil (filmfestival och filmutbildning) har tillsammans med grannorten Etoile genomfört gratis kollektivtrafik för alla som ett socialt projekt. Med drygt 100 000 invånare har regionen rätt att ta ut en skatt av alla företag med mer än nio anställda om 1,05 % av lönesumman för tjänsten att säkerställa transporterna av de anställda. Detta har finansierat hela nolltaxan.

Vi yrkar

- att** årskonferensen beslutar att distriktsstyrelsen med stöd från Miljö- och Klimatutskottet genomför följande tiopunktsprogram som förberedelse för införandet av gemensam finansiering av kollektivtrafiken samt att DS vid årskonferenserna 2016 – 2018 redovisar vad som åstadkommits:
1. *Precisera i vilken takt olika grupper ska föreslås bli avgiftsbefriade.*
 2. *Verka för att den regionala cykelplanen och kommunala kompletteringar blir finansierade så att cykelanvändningen för arbetsresor i regionen kan öka från 5 till 20-30 %.*
 3. *Verka för att stoppa alla satsningar på nya eller breddade motorvägar.*
 4. *Verka för att den statliga trängselskatten omvandlas till en regional avgift för finansiering av kollektivtrafik och cykelanvändning.*
 5. *Arbeta för att begränsa/slopa bilparkering, särskilt vid arbetsplatser.*
 6. *Att förbereda utfasningen av biljettsystem och spärrar.*
 7. *Att studera effekterna av genomförandet av nolltaxa i främst Aubagne och Tallinn.*
 8. *Att utreda olika finansieringsalternativ inklusive det franska systemet att låta kommuner få ersättning av företagen för att de får hjälp med persontransporterna.*
 9. *Att beräkna de väntade effekterna av nolltaxa med avseende på förändrade rese mängder med bil, kollektivtrafik, cykel och gång.*
 10. *Att diskutera möjligheterna att genomföra en folkbildande folkomröstning om gemensamt finansierad kollektivtrafik tidigast 2018.*
- att** årskonferensen beslutar att detta uppdrag ska återspeglas i Verksamhetsplan 2015-2016

Vänsterpartiet Hammarby-Skarpnäck, Jan Strömdahl (Västra Södermalm), Gunnar Blomquist (Täby/Danderyd), Göran Johansson (Haninge), Ellen Skånberg (Haninge), John Lind (Haninge), Vendela Engström (Haninge), Torbjörn Vennström (Kungsholmen), Nils Ryding Abelli (Huddinge), Stellan Hamrin (Hammarby-Skarpnäck), Anders Erixon (Tyresö), Per Ohlin, (Vita Bergen), Christopher Eriksson (Hammarby-Skarpnäck), Robert Moback (Upplands-Bro), Nike Dahlskog (Vantör), Hans Rosén (Haninge), Anne-Catrin Eneroth (Haninge)

A2. Gratis kollektivtrafik!

Vänsterpartiet är ett parti som värnar om de svaga och om klimatet. Därför borde kollektivtrafiken vara gratis för alla resenärer. Det vore ett tydligt incitament att fler ska åka kollektivt och lämna bilen hemma.

Som det är just nu så blir de fattigaste isolerade för att de inte har råd att betala en biljett. Det är glädjande att de rödgrönrosa i Stockholm införde gratis inträde till stadens museer, en fråga som Vänsterpartiet länge har drivit. Nu är det extra viktigt att driva kravet på nolltaxa i kollektivtrafiken på landstingsnivå. En höjning av biljettpriset leder till ännu svårare segregation och fler kontroller och därmed mer obehag. Vi vill ha ett inkluderande samhälle där alla får vara med, inte ett kontroll- och övervakningssamhälle. Det ska också vara bekvämt att ta sig med kollektivtrafik. Ingen ska lämnas kvar vid hållplatser på grund av fullsatta bussar eller tåg.

Vi yrkar

att Vänsterpartiet Storstockholm aktivt ska driva frågan om nolltaxa i kollektivtrafiken

att Vänsterpartiet Storstockholm ska fortsätta driva frågan om utveckling av en klimatsmart kollektivtrafik med samtidigt fler avgångar och tätare trafik där det behövs.

Vänsterpartiet Västra Södermalm medlemsmöte 2015-04-14, Nina Labbart (Västra Södermalm), Juliana Gristelli (Västra Södermalm)

Distriktsstyrelsens svar på motion A1 och A2

Distriktsstyrelsen är enig med motionärerna om behovet av en helt ut skattefinansierad kollektivtrafik. Att ta oss till jobbet, åka och besöka mamma eller hämta barnen på förskolan är något vi inte kan välja bort. Tillgången till kollektivtrafik bör därför ses som en rättighet vilket motiverar gemensam finansiering. Dessutom lyfter motionärerna också mycket riktigt fram att en avgiftsfri kollektivtrafik kan leda till minskad bilism vilket är bra för miljön. Det som ställer till problem är finansieringen, vilket vi går in på närmare i vårt motionssvar.

I motion A1 skrivs att ”ingenting har hänt” samtidigt som motionärerna konstaterar att det är fortsatt högermajoritet i Stockholms läns landsting, nu för nionde året i rad. Vänsterpartiet i landstinget har t.ex. redan motionerat och budgeterat om att omförhandla beslutet att trängselskatterna, istället för att gå till utbyggnad av den s.k. Förbifarten, skall gå till kollektivtrafik, att införa fria resor för barn upp till tolv år, att införa fria resor för pensionärer under lågtrafik, att införa fria resor på linjer med lågt resandeunderlag, att återinföra enhetstaxa, att ta bort spärrarna och införa s.k. öppna spärrlinjer, att tillåta påstigning i bussarnas samtliga dörrar, att SL taxan också ska gälla i Skärgårdstrafiken under lågsäsong, att fria resor skall införas i färdtjänsten samt ett slopande av tremilsgränsen. Samtliga motioner och Vänsterpartiets alternativa förslag till budget har avslagits av den borgerliga majoriteten som nu efter

valet även får stöd av SD.

Vänsterpartiet i landstinget har också genom sina två trafikpolitiska representanterna besökt Tallinn och konstaterar att de har ett helt annat system för skattefinansiering av kollektivtrafik där de genom höjd taxa för el och vatten kunnat bekosta införandet av fria resor för personer som är mantalsskrivna i Tallinn. Detta system kan inte överföras inom vårt län då kommunala avgifter beslutas av respektive kommun medan landstinget står för kostnaderna för kollektivtrafiken. Att införa nolltaxa i Stockholms läns landsting motsvarar en kostnad som vi bedömer inte går att lägga på landstingsskatten. Det handlar bland annat om skatteutjämningsystemet mellan landstingen där Stockholms läns landsting i princip är det enda landstinget som betalar till systemet och står för över hälften av de statliga skatteinkomsterna. För varje öre vi höjer skatten får vi bara behålla en mindre del att investera i exempelvis kollektivtrafik. Vänsterpartiet har på nationell nivå budgeterat för statliga anslag för försök med gratis kollektivtrafik på större orter och det förslaget vill vi vara med att vidareutveckla.

Stockholms stad och några andra kommuner i vårt län har också beslutat att SL-kort ska beviljas för dem som har ekonomiskt bistånd, detta beslut saknas dock i en majoritet av de borgerligt styrda kommunerna i länet. Nu har läget i Stockholms läns landsting ytterligare förvärrats, och detta beror på den nioåriga borgerliga privatiseringsivern. Nu ska 400 miljoner kronor tas bort från driften av kollektivtrafik under 2015 och ytterligare 3-400 miljoner under 2016, vilket bl.a. innebär att Nynäshamnsborna skall få vartannat pendeltåg indraget på helgerna och många busslinjer kommer att dras ner eller få minskad turtäthet. Anledningen till detta är att den privatiserade upphandlade kollektivtrafiken där utförarna får betalt genom VBP (verifierade betalningspåstigande) vilket har inneburit oerhörda kostnadsökningar på 8 % som inte motsvaras av att andelarna som åker kollektivt gentemot bilismen ökar, snarare tvärtom. Även sjukvården, som bekostas av samma landstingsskatt ska nu genomföra besparingar på 800 miljoner i driftskostnader. Kostnadsökningarna i sjukvården beror även de på den högerstyrda aggressiva privatiseringspolitiken där vårdval står för en kostnadsökningstakt på 7,8 % varje år.

Beslutade kollektivtrafikinvesteringar åläggs nu av högern stora åtstramningar genom att 5,9 miljarder ska bort av redan beslutade objekt och detta i en situation med en befolkningssökning på 36-40 000 per år där larm om trängsel både i vagnar, bussar, spärrar, trappor, hissar och rulltrappor når allmänfarliga situationer. Vänsterpartiet har därför motionerat och fått avslag på att införa trådbusslinjer istället för spårvagn till en 1/15-del av kostnaden mot vad spårvagnsutbyggnad skulle kosta. Citybanan är en mycket välbehövlig resursförstärkning av kollektivtrafik men hjälper inte hela Stockholms läns kollektivtrafikresenärer, trängseln i kollektivtrafiken kommer att fortsätta för en majoritet av länsborna även efter Citybanans införande.

Ett problem finns med de nya trängselskatterna då de ska användas som ett investeringsmedel. Staten bidrar endast med 16 % i sitt bidrag till utbyggd tunnelbana mot Nacka och Barkarby, merparten av investeringskostnaden kommer från trängselavgifter och medfinansiering av kommunerna. Om bilismen går ner i antal riskera hela investeringsplanen att gå om intet. Därför är det satt som mål att de nya trängselavgifterna endast skall minska bilismen med 1 %. Vi i Vänsterpartiet anser att trängselavgifterna skall användas som ett medel att minska trängseln, vilket innebär att nivån av avgifterna och var de finns skall styras dit där trängseln är.

Precis som motionärerna skriver behöver det även finnas sammanhängande cykelstråk men idag finns det ingen instans som äger rådighet över att den regionala cykelplanen verkställs. Ett bildande av region Stockholm skulle kunna åtgärda detta.

Vad gäller investeringar av nya motorvägar är Vänsterpartiet på alla nivåer stora motståndare till detta, både vad gäller riksdag, landsting och kommuner. Vänsterpartiet är idag det enda partiet som anser att Förbifart Stockholm ska utgå och begravas.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att avslå motion A1

att med detta anse motion A2 vara besvarad

A3. Motion angående Roslagsbanans dragning till Arlanda

Vänsterpartiets landstingsgrupps åsikt är, för närvarande, att inte stödja en utbyggnad av Roslagsbanan till Arlanda.

Norrortskommunerna i Stockholms län är de mest expansiva, sett ur inflyttningsperspektiv. Tittar man exempelvis på bostadsbyggnadsprognosen i Vallentuna kommun, kommer inflyttningen att öka markant de närmaste åren. Följer man sin prognos kommer antalet hyresrätter att öka med flera hundra procent i Vallentuna kommun.

Många som arbetar på Arlanda flygplats slår ner sina bopålar i norrortskommuner som Täby, Vallentuna och Österåker. Att ta sig mellan hemmet och arbetsplatsen innebär att den egna bilen blir det enda rimliga transportmedlet, då kommunikationerna till och från Arlanda är väldigt tidsödande och begränsade från dessa kommuner. Till det kommer alla resande som på samma sätt blir tvingade att ta den egna bilen, om man har någon, till Arlanda.

Invånarna i Vallentuna brukar skämtsamt säga att det räcker att sätta ner spaden i jorden för att stöta på en fornlämning i Roslagen. Att motivera beslutet med att landskapet ifråga är rikt på fornlämningar betyder i så fall att Vänsterpartiet är emot all form av ut- eller nybyggnation av allehanda projekt i Roslagsområdet. Ändå har Vänsterpartiet stött byggandet av en ny tågdepå i Molnby, ett mycket känsligt område.

Vi i Vänsterpartiet Vallentuna anser vidare att förslaget om begränsning av biltrafik genom höjda parkeringsavgifter verkar vara ett förslag från ett högerparti. Sådana förslag slår, i detta fall, bara mot de mindre bemedlade medborgarna och lämnar också dem som inte har bil, t.ex. många kvinnor, i sticket. Som socialistiska, feministiska norrortsbor kan vi bara se ekonomiska och ekologiska fördelar med en utbyggnad av Roslagsbanan till Arlanda.

Vänsterpartiet Vallentuna yrkar därför

att Storstockholmsdistriktets årskonferens ställer sig bakom en utbyggnad av Roslagsbanan till Arlanda och uppmanar landstingsgruppen att ompröva sitt beslut.

Vänsterpartiet Vallentuna

Distriktsstyrelsens svar på motion A3

Den högerstyrda minoritetsmajoriteten i Stockholms läns landsting har beslutat att en förstudie skall inledas för en spårdragning mellan Roslagsbanan och Arlanda och detta trots att detta objekt inte finns utpekat som en prioriterad nära förestående infrastruktursatsning enligt den gällande regionala planen (RUF5). Denna förstudie pågår nu och svaret kommer vad den kommer att kosta samt om den bedöms vara samhällsekonomiskt lönsam. För att

vara samhällsekonomiskt lönsam behöver troligtvis en stor bostadsexploatering ske, såsom bl.a. planerats för utbyggnaden av T-bana till Nacka. Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting gick tillsammans med S och Mp emot att denna förstudie skulle inledas då denna linjedragning inte finns med som prioriterat objekt att bygga under den kommande beslutade planperioden fram till 2025 samt att området är ytterst olämpligt att bostadsexploatera. Den borgerliga majoritetens styre av landstinget har dessvärre varit att inte hålla sig till de prioriterade utbyggnadsprojekten som kommunerna och landstinget varit överens om, ett exempel på detta är den mycket kostsamma utbyggnaden av Spårväg City som fortsätter att kosta landstinget allt större av ofinansierade investeringsmedel då inte heller detta objekt funnits med i investeringsplanerna enligt RUFSS. Nu har minoritetsmajoriteten av dessa skäl tvingats dra i nödbromsen och 5,9 miljarder måste tas bort från de idag beslutade investeringarna. Vad detta resulterar i är idag oklart.

Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting är positiva till en linjedragning med buss mellan Roslagsbanan och Arlanda men ställer sig inte bakom en spårdragning då detta innebär allvarliga barriäreffekter för det i Sverige helt unika kultur och miljölandskap som finns, en uppfattning som Vänsterpartiet delar med Naturvårdsverket och Naturskyddsföreningen. Istället skulle det med en fördel kunna bli en BRT linje (BRT = Bus Rapid Transport system) dvs. snabbussar som går väg 268. Denna väg behöver dock rätas ut för en optimal resväg och för att konkurrera ut bilismen som idag går mellan dessa områden. För att möjliggöra en sådan ”uträtning” av denna väg behöver den komma in i den nya regionala utbyggnadsplanen som nu är under utredning. Tillsammans med Vallentuna partiförening och landstingsgruppen tittar vi gärna närmare på ett visionsalternativ att dra Roslagsbanan vidare till Kårsta och sedan vidare till Norrtälje och att t.ex. snabba trådbussar införs mellan Vallentuna och Upplands Väsby för byte till pendeltåg och vidare färd mot Arlanda. Genom höjda parkeringsavgifter, trängselskatt kan också stora effekter uppstå som minskar på attraktiviteten att använda bil och istället åka kollektivt.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att Distriktsstyrelsen uppdras att tillsammans med landstingsgruppen och Vallentuna partiförening diskutera vidare frågan om kollektivtrafikslösning för norrortsbor

att med detta anse motion A3 besvarad

A4. Beredskapsplan för matförsörjning

Redan om 15-20 år kommer jordens medeltemperatur sannolikt att överstiga 1,3 grader räknat från förindustriell nivå. Det betyder bland annat att jordens atmosfär kan innehålla 3 procent mer vattenånga.

Hur kommer det att påverka Sverige? Det kommer förmodligen att bli mer nederbörd och häftigare oväder, men det är nog inte dessa effekter som kommer att ha störst påverkan på landet.

Vad händer i södra Europa vid en till synes måttlig uppvärmning. Enligt IPCC kan regionen få perioder av extrema värmeböljor och torka vilket kommer att påverka jordbrukets möjligheter att producera mat.

Världens livsmedelsproduktion har blivit alltmer global. I IPCCs sammanställning av forskningen i detta ämne tror en majoritet av rapporterna att produktionen av de stora grödorna

vete, ris och majs kommer att minska från 2030 och framåt.

De beredskapsplaner som kommunerna gör idag är i första hand inriktade på hotbilder som stora regnmängder och tillfälliga avbrott i energiförsörjningen. Däremot saknas scenarier där världen drabbas av matbrist eller oljebrist med följd att grundläggande försörjning slås ut.

Jag vill att Vänsterpartiet medverkar till att utarbeta beredskapsplaner hur samhället skall ställas om till följd av mer varaktiga bristsituationer som klimatförändringarna kan orsaka.

att medverka till att det skapas förutsättningar för lokala jordbrukare att producera ekologiskt odlad mat till invånarna i Storstockholm.

att ägande av jordbruksmark och skog också skall innebära brukartvång.

Göran Jacobsson, Västra Södermalm

Distriktsstyrelsens svar på motion A4

Vi delar motionärens bedömning att ökad beredskap krävs för klimatanpassning. På nationell nivå arbetar Vänsterpartiet för ökad självförsörjningsgrad av livsmedel samt ökade ekonomiska resurser för klimatanpassning. En sådan inriktning bör även drivas regionalt.

Däremot delar vi inte motionens förslag om att brukartvång ska införas för ägare av jordbruksmark och skog. För långsiktigt hållbart brukande krävs hänsyn till ekosystemen och alternativa brukningsmetoder. Av detta skäl kan det vara motiverat att t.ex. åkermark ett år ligger i träda eller att skogsområde avsätts från produktion av naturvårdsskäl. Vi ser därför inte skäl att driva krav på brukande av markägare i högre utsträckning än vad som i dag regleras i lagstiftningen.

I viss utsträckning används idag jord- och skogsegendomar som kapitalplacering för att slippa beskattas. Detta tror vi snarare ska attackeras genom en taxering av egendomen istället för brukartvång på marken.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att anse första att-satsen besvarad

att avslå andra att-satsen

A5. Hållbart nyttjande av Stockholmsregionens naturresurser

Naturresurserna i regionen måste brukas hållbart. Ekologiskt jordbruk och skogsbruk, skyddade naturområden och ett renare vatten ger långsiktigt bättre ekonomi, utökat friluftsliv, mera turism, finare bad och bättre jakt och fiske. Detta är särskilt viktigt för Stockholmsregionen med stor befolkning, stora vattenområden men begränsade naturliga naturmiljöer i övrigt.

Omfattande industrirening, moderna avloppsreningsverk och mer miljövänligt jordbruk har märkbart förbättrat situationen. Luften utanför trafikleder och stora tätorter är nu bra och vattnet och miljön i innerskärgården blir kontinuerligt bättre. Även en del sjöar har fått märkbara positiva resultat. Flera förr hotade arter har kommit tillbaka både på land och i vatten. Kvarstående, stora problem vad gäller öppna Östersjön måste lösas nationellt och tas inte upp här.

Men mycket återstår att göra regionalt. Skogsbrukets dominerande strategi med kalavverkning är inte långsiktigt hållbar ens för brukaren och leder redan idag till stora problem för friluftsliv och biologisk mångfald. Vandring i skog är en dominerande friluftaktivitet i regionen. Hus, sommarstugor och vandringsleder blir efterhand värdelös p.g.a. kalavverkning. Skogslagens företrädare framför Miljöbalken utgör ett legalt grundproblem.

Jordbruket utgör i många – men inte alla – fall ett miljöproblem genom närsaltläckage och monokulturer. Jordbruket utgör tillsammans med enskilda fastigheter den största övergödningsskällan och ensidig inriktning på enstaka grödor eller stora djurbesättningar skapar biologiska problem.

Vattnet i både skärgården, småsjöarna och Mälaren kännetecknas fortfarande av för höga närsalthalter. Syrebrist i djuphålur i skärgården och i enstaka sjöar bidrar till detta. Flera mindre sjöar i regionen är övergödda och skadar nedströms liggande vatten inkl. skärgården. Giftutsläpp från reningsverk och vid hamnar och marinor skadar djurlivet och i slutändan människor. I många rinnande vatten har bestånden av vandringsfisk som öring och asp försvunnit.

De Nationella Miljömålen kommer inte att uppnås till 2020 och det är viktigt att intensifiera arbetet med konkreta regionala åtgärder för att uppnå ett hållbart nyttjande också i Stockholmsregionen.

Vad gäller skogsbruket bör lagstiftningen ses över så att Skogsbruket liksom Vattenverksamhet (kraftverk) prövas enligt Miljöbalken. Möjligheterna till kontinuitets-skogsbruk – dvs kontinuerligt uttag av enskilda träd, vilket redan idag är ekonomiskt rimligt – bör förbättras. Skydd/kompensation för tätortsnära skog ökas liksom ökad inblandning av lövskog vid plantering.

Inom jordbruket bör förutsättningarna för ekologiskt jordbruk förbättras vilket bl.a. innebär att växtodling och djurhållning måste samordnas geografiskt. Liksom inom skogsbruket måste skyddszoner skapas längs alla vattendrag. Förutsättningar måste skapas för verksamheter som gynnar ”öppna landskap”. Centralorternas marknader ska utformas för att gynna ekologiska produkter från närområdet.

Vattenarbetet i regionen måste samordnas vad gäller dricksvatten och avloppsvattenrening för att öka säkerhet och effektivitet. Restaurering av vattendrag, sjöar och skärgård måste förstärkas för att uppfylla bl.a. Baltic Sea Action Plan genom åtgärder vad gäller jordbruk och vatten från enskilda fastigheter. Utsläpp av gifter via reningsverk och från båtar måste tas om hand och separering av fosfor från avloppsslam möjliggöras. Syrefria djuphålur måste syresättas, musselodlingar etableras för närsaltreduktion, effektiva våtmarker skapas i vattendrag och naturlig reproduktion av ex. öring återskapas i rinnande vatten.

Ett speciellt program bör utformas för att skapa en levande skärgård baserad på såväl skogsbruk, jordbruk, fiske som turism där de lokalt boende ges företräde genom bl.a. ökat tillgång till fiskerättigheter. Liknande satsningar kan behövas för regionens glesbygdsområden på land.

Ett särskilt program bör också utformas för att lösa praktiska problem vad gäller utsläpp av gifter och avloppsvatten från båtar av alla slag, där utökade kommunala satsningar behövs. Vad gäller tätortsområden kan särskilda satsningar behövas vad gäller bl.a. vattenhantering inom koloniområden och möjligheterna till stadsodling i övrigt.

Förslag

Årskonferensen ger DS i uppdrag

att utifrån bl.a. ovanstående synpunkter tillsammans med distriktets Klimat- och Miljöutskott utarbeta ett förslag till program för distriktets arbete med hållbart nyttjande av regionens naturresurser. Det slutliga förslaget ska godkännas av Årskonferensen 2017.

Vänsterpartiet Hammarby-Skarpnäck, Stellan Hamrin (Hammarby-Skarpnäck), Gunnar Blomquist (Täby/Danderyd), Göran Johansson (Haninge), Ellen Skånberg (Haninge), John Lind (Haninge), Vendela Engström (Haninge), Nike Dahlskog (Vantör), Torbjörn Vennström (Kungsholmen), Anders Erixon (Tyresö), Jan Strömdahl (Västra Södermalm), Veronica Stiernborg (Kista), Robert Moback (Upplands-Bro), Hans Rosén (Haninge), Anne-Catrin Eneroth (Haninge)

Distriktsstyrelsens svar på motion A5

Motionärerna vill att distriktsstyrelsen tar fram ett program ang. hållbart nyttjande av regionens naturresurser, förslag som presenteras till distriktsårskonferensen 2017.

Vi står inför stora förändringar i avseende på nyttjandet av våra naturresurser. Och vi behöver koordinera både våra offentliga bostadsbygganden, vår försörjning av närproducerat (i Stockholm stad tex ökar den ekologiska och närodlaade maten i skolorna), och intresset av att producera lokalt i städerna.

Ett sådant program är lämpligast att ta fram i distriktsnivå, då vi skulle få ett mer övergripande program kring hela regionen, med samverkan av de olika kommunerna.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att bifalla motion A5

A6. Storstockholm – en grönare region med stadsodling

Vi vet alla att vi måste börja ta initiativ till en grön omställning. Detta gäller både storskaligt och i det lilla i vårt samhälle. Vi vill med denna motion driva på för en kunskapsutveckling när det gäller stadsodling samt för ett underlättande för länets partiföreningar att visa vägen genom goda exempel.

Den omställningsplan för Stockholmsregionen som Miljö- och klimatutskottet arbetat fram och som DS antog 2014 beskriver nyttan med stadsnära odling så här:

“Att odla sin egen mat är ett stort och växande intresse även för stadsbor. Det är inte bara en avkopplande hobby utan bidrar till att minska matens miljöpåverkan och öka länets självförsörjningsgrad och bör därför uppmuntras av kommunerna. I centrala lägen är kötiden för odlingslotter ofta flera år, och Vänsterpartiet vill anslå mer mark för kolonilotter och odlingsföreningar. Även offentliga parker ska i högre grad göras “ätbara”, till exempel genom plantering av fruktträd och bärbuskar. Stadsnära ekologiska handelsträdgårdar kan uppmuntras exempelvis genom att prioriteras i exploateringsarbetet och erbjudas spillvärme från industrier och andra anläggningar.”

Det finns även viktiga sociala effekter av småskalig odling i närområdet. Personer som är arbetslösa, sjukskrivna, pensionärer eller nyanlända kan genom organiserad odling vara en del av ett sammanhang som är bra för både kropp och själ. Mer gemensam odlingsmark där

alla kan odla och skörda kan även hjälpa ekonomiskt svaga familjer och bidra till unga människors fritidssysselsättningar. Det är välkänt från amerikanska studier om urbana odlingar att unga som hjälper till att få saker att växa, mer sällan hamnar i kriminalitet eller återfaller i kriminalitet.

Vi yrkar att årskonferensen beslutar uppdra åt DS

att åta sig att starta kurser, studiecirklar eller föreläsningar om stadsodling och hållbar utveckling

att ta initiativet till ett utåtriktat forum om stadsodling

att i samarbete med Miljö- och klimatutskottet hitta former för samordning och kunskapsutbyte mellan olika partiföreningar för att underlätta arbetet för en utbredd stadsodling i olika stadsdelar och kommuner inom länet

att i samarbete med Miljö- och klimatutskottet visa på vägar för partiföreningarna att hitta samarbeten med lokala hyresgäst- och bostadsrättsföreningar.

Vänsterpartiet Farsta , Göran Johansson (Haninge), Ellen Skånberg (Haninge), John Lind (Haninge), Vendela Engström (Haninge), Torbjörn Vennström (Kungsholmen), Jan Strömdahl (Västra Södermalm), Robert Moback (Upplands-Bro), Nike Dahlskog (Vantör), Christopher Eriksson (Hammarby-Skarpnäck), Hans Rosén (Haninge), Anne-Catrin Eneroth (Haninge)

Distriktsstyrelsens svar på motion A6

Motionärerna vill att distriktsstyrelsen tar fram kurser, studiecirklar eller föreläsningar ang. stadsodling. Motionärerna vill också skapa ett utåtriktat forum, samt att uppdra till miljö och klimatutskottet att hitta former för samordning och kunskapsutbyte mellan partiföreningar, samt hitta samarbeten med lokala hyresgäst- och bostadsrättsföreningar.

Distriktsstyrelsen håller med om att intresset samt effekterna av stadsodling är stora, att det är mycket mer än odling, det ger gemenskap, är plattform för möten mellan olika generationer, osv.

Stadsodling genomförs och implementeras idag i flera delar av länet, främst drivet av kommuner och bostadsbolag. Och där finns också initiativ om kurser samt studiecirklar. Distriktsstyrelsen föreslår i sitt svar motionssvar på motion A5 att Klimat- och miljöutskottet får i uppdrag att bl.a. titta på stadsodling i ett program för hållbara naturresurser.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att anse motion A6 besvarad

A7. Omställning Vänsterpartiet

Klimatförändringarna med alla dess konsekvenser pågår redan och utsläppen av växthusgas-er ökar. Om inte utvecklingen vänds inom ett fåtal år kommer 2-gradersmålet inte att kunna uppnås. Lägg därtill miljö- och hälsoproblem orsakade av andra typer av utsläpp. Vi befinner oss i ett läge där krafttag för omställning till hållbart utnyttjande av jordens resurser måste tas snarast på alla nivåer, från individer till stater och storföretag. De som har kunskaper och möjligheter måste gå före, dels för den direkta minskning av utsläppen som en omställning ger,

men också för att föregå med gott exempel och kunna påverka andra aktörer att följa efter.

Vänsterpartiet är en relativt stor organisation med omfattande verksamhet och innehav av fastigheter och lokaler. Inom organisationen finns goda kunskaper om miljö- och klimatfrågor och vi har demokratiska former för att styra vår verksamhet.

Därför bör distriktet göra en genomgripande miljö-, energi- och klimatöversyn av all verksamhet på distriktsnivå, samt utmana övriga distrikt, V riks och distriktets partiföreningar att göra detsamma och lägga förslag i kommuner och landsting om motsvarande översyn av dessas verksamheter och lokaler.

Frågor som kan tas upp i en översyn kan vara:

- Är alla glöd- och halogenlampor utbytta mot LED-belysning?
- Är samtliga elavtal s.k. grön el-avtal, dvs el från förnyelsebara energikällor?
- Stängs datorer mm av på kvällar och helger?
- Finns onödigt energiläckage genom fönster mm, som kan åtgärdas?
- Hur kan förbrukning av papper och engångsartiklar minska?
- Vilka rengöringsmedel etc. används?
- Finns system och rutiner för sopsortering och används dessa fullt ut?
- Är kaffe, mjölk, socker och frukt alltid ekologisk?
- Om det serveras mat, är andelen ekologiska ingredienser hög och/eller ökande? Är inslaget av vegetariskt/veganskt framträdande? Är andelen kött låg och/eller minskande? Är ev. fisk och skaldjur MSC-eller ASC-märkt?
- Hur sker resor och transporter?

Denna lista är inte komplett och översynen bör göras av sakkunnig expertis och leda till konkreta förslag på omställningsåtgärder.

Vi föreslår

- att** *distriktet genomför en genomgripande miljö-, energi- och klimatöversyn av sin verksamhet och sina lokaler, som leder till konkreta åtgärder.*
- att** *distriktet utmanar sina partiföreningar, övriga distrikt och Vänsterpartiet riks att göra detsamma.*
- att** *förslag läggs av våra politiker inom distriktet till landsting, kommuner och nämnder*
- att** *dessa genomför motsvarande översyn syftande till omställningsåtgärder av offentliga verksamheter och lokaler.*
- att** *omställnings- och hållbarhetsfrågor lyfts systematiskt i våra internationella kontakter, exempelvis kommuner som har vänorter och organisationer som Vänsterpartiet har samarbete med.*

Vänsterpartiet Farsta, Peter Forsberg (Farsta), Göran Johansson (Haninge), Ellen Skånberg (Haninge), John Lind (Haninge), Vendela Engström (Haninge), Torbjörn Vennström (Kungsholmen), Nils Ryding Abelli (Huddinge), Nike Dahlskog (Vantör), Anders Erixon (Tyresö), Jan Strömdahl (Västra Södermalm), Robert Moback (Upplands-Bro), Hans Rosén (Haninge), Anne-Catrin Eneroth (Haninge)

A8. Omställning Vänsterpartiet

Klimatförändringarna med alla dess konsekvenser pågår redan och utsläppen av växthusgas-er ökar. Om inte utvecklingen vänds inom ett fåtal år kommer 2-gradersmålet inte att kunna uppnås. Lägg därtill miljö- och hälsoproblem orsakade av andra typer av utsläpp. Vi befinner oss i ett läge där krafttag för omställning till hållbart utnyttjande av jordens resurser måste tas snarast på alla nivåer, från individer till stater och storföretag. De som har kunskaper och möjligheter måste gå före, dels för den direkta minskning av utsläppen som en omställning ger, men också för att föregå med gott exempel och kunna påverka andra aktörer att följa efter.

Vänsterpartiet är en relativt stor organisation med omfattande verksamhet och innehav av fastigheter och lokaler. Inom organisationen finns goda kunskaper om miljö- och klimatfrågor och vi har demokratiska former för att styra vår verksamhet.

Därför bör distriktet göra en genomgripande miljö-, energi- och klimatöversyn av all verksamhet på distriktsnivå, samt utmana övriga distrikt, V riks och distriktets partiföreningar och fullmäktige- och landstingsgrupper att göra detsamma och lägga förslag i kommuner och landsting om motsvarande översyn av dessas verksamheter och lokaler.

Frågor som kan tas upp i en översyn kan vara

- Är alla el-avtal gröna?
- Är alla lampor av LED-typ?
- Minskar mängden sopor?
- Sker en normal sopsortering (runt 10 kategorier)?
- Är alla produkter eko/Fair Trade/MSC-märkta där detta är möjligt?
- Minskar andelen kött och ökar andelen vegetariska produkter?
- Sker alla resor under 50 mil med tåg?
- Sker alla resor i storstäder utan bil?
- Denna lista är inte komplett och översynen bör göras av sakkunnig expertis och leda till konkreta förslag på omställningsåtgärder.

Vi föreslår

- att** *distriktet genomför en genomgripande miljö-, energi- och klimatöversyn av sin verksamhet och sina lokaler, som leder till konkreta åtgärder.*
- att** *distriktet utmanar sina partiföreningar, övriga distrikt och Vänsterpartiet riks att göra detsamma.*
- att** *förslag läggs av våra politiker inom distriktet till landsting, kommuner och nämnder*
- att** *dessa genomför motsvarande översyn syftande till omställningsåtgärder av offentliga verksamheter och lokaler.*
- att** *omställnings- och hållbarhetsfrågor lyfts systematiskt i våra internationella kontakter, exempelvis kommuner som har vänorter och organisationer som Vänsterpartiet har samarbete med.*
- att** *resultaten redovisas till nästa DÅK.*

Vänsterpartiet Hammarby-Skarpnäck

Distriktsstyrelsens svar på motion A7 och A8

Motionärerna vill på liknande sätt öka takten på vårt interna arbete gällande miljö-, klimat- och energifrågor. Mycket av de områden som tas upp arbetas det sedan länge aktivt med, i andra fall så komplicerar utrymmen och den fysiska fastigheten distriktets möjligheter till påverkan.

Vi ska tillsammans med fastighetsägaren se över vad som går att göra nu och på sikt för att stärka detta arbete. En del andra saker, som att indexera ekologiska inköp exempelvis, ser vi som otroligt tidskrävande och vi litar helt enkelt på alla aktivister i utskott, nätverk, arbetsgrupper använder sitt eget förnuft vid inköp till diverse aktiviteter. Att vi, där det är möjligt, väljer schyssta produkter är självklart. Vi upplever egentligen att behovet är ganska litet när det gäller att komma med dylika påpekanden mot föreningar och andra distrikt då vi generellt upplever en hög medvetenhet kring frågorna, men kan tänka oss någon typ av checklista likt den som vi har rörande tillgänglighetsfrågor.

När det gäller arbetet i kommuner och landsting så upplever vi även där att våra politiker är bra på att belysa frågor om energieffektivisering och annat hållbarhetsarbete och vi förutsätter också att detta är en naturlig del i vänortsarbete och dylikt där vi har engagerade Vänsterpartister.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att tillsammans med fastighetsägaren se över vilka effektiva miljö-, klimat- och energiåtgärder som är möjliga i distriktets lokaler samt på Kafé Marx

att sammanställa en lista med tips till partiföreningarna för ett eget hållbarhetsarbete i enlighet med motionärernas intentioner

att med detta anse motionerna A7 och A8 besvarade

A9. Bostads-, och stadsbyggnadspolitik är så mycket mer än just det.

Känslan av att varje politikområde befinner sig bara inom sitt eget område, som i ett vakuum oberoende av andra, kan ibland vara väldigt påtaglig. Inom bostads-, - och stadsbyggnadspolitiken kan den rent av verka förlamande. Bostadspolitiken handlar allt som oftast om hyresrätter eller bostadsrätter och inom stadsbyggnad är det exploatering av nya området eller bevarandet av desamma. Ofta med medborgarna på ena sidan och politiken med dess tjänstemän som budbärare på den andra. Denna förenklade bild sker samtidigt som det kommer mer och mer forskning och litteratur som stödjer tanken på dessa områden som något större.

Även inom Vänsterpartiet känns frågan ofta förenklad. Flera bra förslag har i Stockholm lagts och genomförts. Bland annat har inkomstkraven för tillgång till hyresrätt sänkts, ombildningen av kommunala hyresrätter stoppats och Snabba hus är på banan. Vänsterns eget förslag för Rågsveds allé är ett annat bra initiativ. Men detta är enskilda insatser som i sig är bra men svarar de upp mot ett större problem?

Tillgången till hyresrätter ska argumenteras med att det är bra ur sociala aspekter och av rättviseskäl. När nyproducerade ettor idag får en hyra på 10 000 kronor är det inte applicerbart att då bara kräva fler hyresrätter. De som är i störst behov av dem är inte i närheten av att betala den kostnaden. Hyrorna måste givetvis ner och ofta står då att läsa att detta ska ske genom standardsänkningar. När det finns forskning som talar till vår fördel, att hyrorna kan sänkas genom en höjning av materialens standard så måste vi kunna använda oss av det. Det vi som

parti då istället måste kunna argumentera för är att frågan om hyresrätter är en fråga som rör hemlöshet, ungdomar, nyinflyttade och en mängd andra och vi har sätten att göra det. Kommunen kan sälja mark till syfte istället för till högstbjudande, krav kan ställas i detaljplaner och stadens allmännytta kan bli ledande i sänkta hyror utan sänkt standard.

Vänsterpartiet kan lätt uppfattas som nej-partiet. Som förvisso tar parti för medborgare som motsätter sig stadens exploatering. Men är det alltid önskvärt? Är det bäst att motsätta sig en byggnad med hyresrätter på en innergård i innerstaden utan en strategi för hur dessa hyresrätter ska ersättas? Allt detta är ett resultat av en avsaknad stadsbyggnadsdebatt i dagens Stockholm. Partierna tar den inte. Arkitekterna tar den inte. Istället handlar frågan om Slussen eller för eller emot förtätning. I ett Stockholm som skriker efter bostäder, där bostadsbrist bidrar till hemlöshet och utslagning och där de som vi borde företräda inte ens kan ta sig till ett eget boende ter sig detta något kontraproduktivt. Då måste vi vara proaktiva istället för att reagera på frågan i efterhand.

Stadsbyggnad är lika mycket social planering som fysisk. Vi som parti måste ha en tydlig idé om vad vi vill med Stockholm. Hur, var och varför ska vi bygga? Varför ska vi inte bygga? Vi ska kräva feministiskt, hållbart och människovänliga stadsdelar. För att kunna göra det krävs ett program med vad vi vill med stadsplaneringen i Stockholm för att kunna lägga egna nya förslag på utveckling såväl som relatera andra förslag till programmet.

Med hänvisning till detta föreslår vi

att ett bostads- och stadsbyggnadsnätverk inom V Storstockholm inrättas att nätverket får i uppdrag att sammanställa forskning på området

att nätverket arbetar fram ett förslag till stadsbyggnadsprogram

Motionen antogs som Vita Bergens egen motion till distriktsårskonferensen på motionsmötet den 14 april 2015.

Distriktsstyrelsens svar på motion A9

Motionären vill att det ska inrättas ett bostads- och stadsbyggnadsnätverk i distriktet som med uppdrag från årskonferensen ska sammanställa forskning i området och ta fram ett förslag till stadsbyggnadsprogram för distriktet.

Vidare menar motionären att Vänsterpartiet kan framstå som ett nejsägarparti när det gäller bostadsbyggnad och att det är viktigt att se de stora sociala konsekvenser som bostadsbristen för med sig. Distriktsstyrelsen håller med motionären i att bostadsbristen är ett mångfacetterat problem som inte går att se endast ur en synvinkel och att det krävs ett förebyggande och aktivt arbete för att lösa bostadsbristen och för att bygga levande städer.

Vid Distriktsårskonferensen 2012 togs betydande steg för att skapa en regional vänsterpartistisk bostadspolitik där målet var att bygga fler klimatsmarta hyresrätter till rimliga hyror. Följderna av detta arbete var bland annat rapporterna Dags att bygga nytt och Hem för alla. I den första visade vi på bostadsbristen och Vänsterpartiets lösningar på denna samt i den andra så granskade vi nyproduktionen. Denna rapport visade att hyresrätten var nedprioriterad i de flesta av länets kommuner. Båda dessa rapporter blev nyheter i media, såväl på Stockholmsidorna i riksmidia som i lokalpress. Vidare har ett flertal delrapporter släppts bland annat en med fokus på de fem rikaste kommunerna i länet och en med fokus på hur kvinnojourer drabbas av bostadsbristen. Allt detta med avsikt på att bredda den bostadspolitiska diskussionen.

Detta arbete har inte bara handlat om rapportskrivande och utåtriktat arbete utan mycket har handlat just om att omvända bilden av Vänsterpartiet som ett nej-sägarparti till en konstruktiv kraft som alltid har målsättningen att erbjuda en alternativ plats för byggande. En stor del i arbetet har varit kompetenshöjning i organisationen och bland medlemmar, aktivister och politiker. För att samordna länets bostadspolitik har distriktet bland annat tagit fram Lathund för bostadspolitik som bland mycket annat beskriver hur kommunen kan uppdra åt allmännyttan att bygga billiga hyresrätter och hur markanvisningstävlingar kan användas för att pressa hyrorna. Målet har varit att just bredda bostadspolitiken till mer än bara bygg- och exploateringsfrågor.

Motionären vill att det ska startas ett bostads- och stadsbyggnadsnätverk som arbetar på uppdrag från Distriktsstyrelsen. Då nätverk i distriktet har syftet att aktivera medlemmar men inte arbetar på uppdrag av distriktsstyrelsen utan är mer fristående så tolkar vi motionären som att det som önskas är en arbetsgrupp som ska arbeta med bostads- och stadsbyggnadsfrågor. Det har tidigare funnits en bostadsgrupp som har haft i uppdrag att just ta fram fakta, rapporter och utveckla politiken, vi tror därför inte på att starta upp en ny grupp med ungefär samma uppdrag som de tidigare relativt nyss avslutat. Men då bostadsfrågan föreslås fortsätta vara en av distriktets fokusfrågor så kan det vara av vikt att utveckla stadsbyggnadsperspektivet i politiken och erbjuda kompetensutveckling kring dessa ämnen.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktsårskonferensen

att uppdra åt distriktsstyrelsen att under verksamhetsperioden arrangera en konferens om stadsbyggnads- och bostadspolitik

att därmed anse motion A9 besvarad

A10. Bostadsbyggande med samhällsvinst

SBAB är en statlig bank som idag konkurrerar med andra banker för att ge ut konkurrensmässigt låga bostadsrätelån och ha högre sparränta än sina konkurrenter. Detta för att pressa konkurrerande bankers oligopolställning inom banksektorn. SBAB är en bank som har tjänat oss medborgare och marknaden väl och har också varit ett solklart gissel för storfinansen. Nu finns det dock idag andra oligopolmarknader som skulle kunna motarbetas med en liknande strategi. Jag menar givetvis inom byggbranschen. Byggbolagen har idag en säregen ställning på bostadsmarknaden där de köper mark i lågkonjunkturer och håller inne på byggandet i högkonjunktur. Detta för att kunna åstadkomma monopolpriser på bostadsmarknaden. Att inte bygga när vi har en skriande bostadsbrist är helt oacceptabelt och tyder på ett totalt marknadsmisslyckande. Därför föreslår vi att vänsterpartiet ska driva frågan att staten ska inrätta ett byggbolag som ska konkurrera med andra storföretag såsom PEAB, NCC eller SMÅAHUS m.fl. för att knäcka denna extremt osunda konkurrens och prissättning och för att tvinga ner vinstmarginalerna. Samt därmed bryta deras monopolpriser så att vi kan få möjlighet att bygga bättre och vackrare utan byggherrar som sätter priser efter eget tycke och smak.

Därför yrkar vi

att staten inrättar ett statligt ägt byggaktiebolag

att syftet med företaget är att pressa ner vinstandelen för oligopolaktörerna på bostadsmarknaden

att kongressen antar motionen som sin egen och för driver frågan mot

Vänsterpartiet Nynäshamn
Antagen av medlemsmöte 2015-04-01

Distriktsstyrelsens svar på motion A10

Motionärerna pekar på att byggbolagen har en särställning på bostadsmarknaden genom att de utnyttjar konjunkturen för att skapa och upprätthålla en stor efterfrågan. I motionen efterfrågas ett statligt byggbolag som mer skulle kunna vara i samhällets tjänst och att vi genom det bättre skulle kunna möta den efterfrågan på bostäder som finns och hålla nere byggpriser och därmed hyror.

Distriktsstyrelsen tycker att detta är ett intressant förslag men anser att det inte är en fråga att driva på distriktsnivå.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att hänskjuta motion A10 till partiet centralt

att därmed anse motionen besvarad

A11. Regionalt allmännyttigt byggföretag

Vi behöver få upp byggandet av bostäder, främst hyresrätter i Stockholmsregionen. Vi kan också räkna med att byggandet kommer accelerera under de kommande åren. Med snabbt växande efterfrågan riskerar priserna att bli höga. Det kommer förstås sätta spår i hyrorna.

Om vi menar att nyproducerad hyresrätt ska vara en boendeform för alla, även mindre bemedlande, så måste hyrorna där kunna hållas lägre än idag. Produktionskostnaderna är inte enda orsaken till de idag vansinniga hyresnivåerna i nyproduktionen. Men de har mycket stor betydelse och de går sannolikt att påverka.

Särskilt i Stockholm finns behov av företag som bygger hållbart till låga kostnader. Det kan vi inte kräva av privata företag. Men intresserade kommuner i regionen skulle kunna gå samman och bilda ett allmännyttigt byggföretag. Genom att själv hålla låga priser skulle det bryta upp den oligopolistiska marknaden och tvinga fram lägre priser även av övriga aktörer.

Varför skulle samhället kunna bygga billigare än den privata byggindustrin? Det finns flera exempel på byggprojekt som haft produktionskostnader långt under de annars normala, utan avkall på standard och kvalitet. 2003 hölls en konferens om billigt och kvalitativt byggande. Den dokumenterades av Boverket i skriften Bygga Bra Bostäder – En dokumentation av en bostadskonferens om långsiktighet, kostnad och kvalitet. Lärdomarna håller än idag men har inte tagits tillvara. Särskilt inte under den borgerliga perioden, då bostadsbyggandet kollapsade. Men lärdomarna skulle kunna användas av ett samhällsägt byggföretag i samarbete med allmännyttiga bostadsföretag. Långsiktighet, inga krav på snabb avkastning, beställarkompetens, samarbete mellan intressenterna är viktiga faktorer.

Avgörande för att ett samhällsägt företag ska bli effektivt är förstås att chefspositionerna inte blir avstjälpningsplats för avdankade politruker, utan att man rekryterar engagerat, kreativt och kunnigt folk.

Vi föreslår att distriktsårskonferensen uppdrar åt distriktsstyrelsen

att tillsätta en bostadspolitisk arbetsgrupp som ska -för Vänsterpartiets bostadspolitiskt intresserade i regionen organisera studier/konferenser kring hur bostäder kan produceras billigare och hur vi kan driva detta i våra kommuner.

-ta fram ett material som visar på möjligheterna och fördelarna, men även svårigheterna med ett samhällsligt ägt byggföretag. Ett material som sedan kan användas för att sprida idén i kommunerna.

Vänsterpartiet Värmdö
2015-04-17

Distriktsstyrelsens svar på motion A11

Motionärerna beskriver hur man genom samverkan i distriktet skulle kunna bidra till att påverka kommunerna att bygga billigare hyresrätter.

Distriktsstyrelsen tycker givetvis att rätten till bostad är en prioriterad fråga, den är en av våra politiska fokusfrågor i verksamhetsplanen. Se även svar till A9. Förslaget att organisera studier och ta fram material kring hur bostäder kan produceras billigare är mycket bra och kan ske i exempelvis nätverksform. Det förutsätter givetvis att det finns engagerade kamrater som tar initiativ till att bilda ett sådant nätverk. Den som är intresserad får gärna höra av sig till distriktet så hjälper vi till att bolla idéer kring hur ett sådant nätverk kan startas och organiseras

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att anse motion A11 besvarad

A12. Inför fler gröna tak på kommunala byggnader

Livet i storstaden riskerar att bli allt mer grått då miljöområden förstörs för nya byggnader. Detta är väldigt problematiskt, dels så försvinner skog för de djur som finns i närområden och så är det skadligt för människan. Människan behöver ha tillgång till gröna oaser för att må bra fysiskt och psykiskt. Undersökningar har visat att individen behöver ha nära till just dessa gröna oaser för att motverka trötthet och depressioner. Det är således viktigt att ha så ”grönt” som möjligt omkring sig.

Ett steg på vägen för att få ett rikare närområde vad gäller miljöanpassning är med så kallade ”gröna tak”. Det som menas med gröna tak är ett specialanpassat vegetationssystem, alltså mattor av levande växter. De gröna taken bidrar både till att det blir bättre miljö i staden och energibesparingar till husägarna.

Det är andra kommuner som börjat ställa krav på gröna tak i byggprocessen, ett sådant exempel är Malmö Kommun. De gröna taken bidrar till att isolera lokalen så lokalerna får en jämnare temperatur under dygnet. En annan fördel är att bullret utifrån minskar samt att höja luftfuktigheten och sänka temperaturen i stadsmiljön.

Ett alternativ till gröna tak är solpaneler/solceller som ger utsläppsfri miljövänlig energi. Det är en långsiktig investering att installera solpaneler som minskar elanvändningen och bidrar till en hållbar utveckling.

Vi yrkar

att partidistriktet ska ta fram en handledning för hur partiföreningar kan arbeta för att, så långt det är möjligt, använda byggtekniker med gröna tak eller installera solpaneler/solceller vid nybyggnation.

Vänsterpartiet Hässelby-Vällingby
Antagen vid årsmötet 2015-03-02

Distriktsstyrelsens svar på motion A12

Motionären föreslår att distriktet tar fram en handledning om hur partiföreningar ska kunna arbeta för gröna tak eller solceller vid nyproduktion av kommunala byggnader.

Ett flertal kommuner i landet och i länet arbetar med gröna tak och solceller på taken. Bland annat ingick satsningar på såväl gröna tak som solceller i Vänsterpartiet i Stockholms stads budget för 2014 och i samarbetet mellan Vänsterpartiet i Stockholms stad, Solna och Landstinget angående Karolinastaden så var gröna tak en del av förslaget. Vänsterpartiet på nationellt plan har ett flertal gånger lagt fram förslag om satsningar på solcellstak, bland annat i kombination med renoveringar av miljonprogrammen.

Gröna tak har, som motionären framhåller, många förtjänster, bland annat så hjälper det dagvattenhanteringen och minskar risken för översvämningar vid kraftigt regn, det isolerar och kan rena luft. Det kan även, som motionären också beskriver, ha estetiska värden i stadsmiljön.

När det gäller solceller så har distriktet i Omställningsplan för Stockholmsregionen – Framtiden är inte till salu lyft fram exempel på vilka politiska förslag som kan främja arbetet för solceller och hur kommuner kan gå före.

Distriktsstyrelsen menar att kommunala satsningar på gröna tak och solceller på nyproduktion är ett bra sätt att konstruktivt driva klimat- och miljöpolitik i stadsbyggnadsfrågor. Vidare är det bra att höja kunskapen om hur kommuner kan arbeta för dessa frågor.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att bifalla motion A12

A13. Motion angående krav på införande av förnyelsebar energi vid byggande av nya bostadsområden

Jag skulle gärna vilja se att Vänsterpartiet visar framfötterna och föregår med gott exempel vad gäller den gröna energiomställningen som vår samhälle är inriktat på att genomföra. Ett sätt skulle kunna vara att ställa krav på bostadsföretagen som bygger höghus och flerfamiljshus att vid nybyggnationer även infoga teknik så att dessa bostadsområdena blir självförsörjande av energi i form av t.ex solpaneler på hustaken etc.

Skall vi som samhälle någon gång inom vår livstid kunna ställa om till ett grönt samhälle och komma bort från användandet av fossila bränslen så krävs det mer än bara vackert tal, det krävs konkret handling, och detta förslag anser jag skulle vara ett bra steg på vägen.

Visst kommer det att från byggherrarnas håll klagas på att detta skulle fördyra nybyggnationerna, vilket såklart stämmer, men att det skulle bli så pass dyrt att nybyggnationerna inte

skulle genomföras pga det tror jag inte riktigt på eftersom summan att installera fungerande teknik för ändamålet skulle kunna anses vara småpengar i sammanhanget.

Man skulle även kunna tänka sig att detta skulle kunna bidra till en ökning av arbetstillfällena då arbetstiden för att installera och arbetet med att producera produkterna för detta skulle kräva ytterligare arbetskraft.

Vi yrkar härmed på

att Vänsterpartiet Storstockholm driver frågan om att, där möjligheten finns i form av kommunens roll som markägare, ställa krav på byggföretagen att infoga teknik för förnyelsebar energi i alla de nya bostadsområden med höghus och flerfamiljshus för att få tillstånd att uppföra och sälja/hyra ut dessa.

Fredrik Andreas, Anders Erixon och Gunilla Andersson (Tyresö)

Distriktsstyrelsens svar på motion A13

Motionärerna föreslår att Vänsterpartiet ska ställa krav på att kommunen, där den är markägare, ska ställa krav på förnyelsebar energi i flerbostadshus.

Distriktet har de senaste åren genomfört ett gediget arbete för att lyfta klimatsmart byggande genom att bland annat ta fram en Lathund för bostadspolitiker och Omställningsplan för Stockholmsregionen. I dessa dokument kan man ta del av hur man som bostadspolitiker kan driva exempelvis frågan om solceller och förnyelsebar energi. I riksdagen har Vänsterpartiet motionerat om hur man får statligt håll kan underlätta för kommuner att bygga mer och bygga mer energieffektivt.

Även om distriktsstyrelsen i sak delar motionärens vision av ett klimatsmart och hållbart byggande så sätter gällande lagstiftning upp hinder för möjligheten att ställa krav på byggföretag. Då många kommuner i länet säljer mark istället för att använda sig av tomträtt eller arrende går de miste om chansen att ställa krav på tekniska egenskaper då det i dagens lagstiftning endast ges möjlighet att egenskapskrav när kommunen bygger i egen regi, vid arrende och tomträtt samt vid försäljning av enstaka tomter där det inte handlar om genomförande av detaljplan.

Det finns vissa poänger med att ha enhetliga tekniska krav gällande energiförbrukning, då det kan förenkla byggandet, men en förutsättning för detta är dock att de är så skarpa att de på ett seriöst sätt kan göra att byggsektorn bidrar till klimatomställningen, och att de uppdateras regelbundet och i takt med att forskning och teknikutveckling går framåt.

I grunden kräver frågan, utifrån dagens förutsättningar, en strategi på flera plan där krav på energieffektivisering är en del och en annan är att få fler kommuner att använda sig av arrende och tomträtt istället för försäljning av mark. Distriktsstyrelsen hänvisar därför till svaret på motion A12 där vi föreslår bifall till ett förslag om en handledning om hur partiföreningar kan arbeta för gröna tak och solpaneler vid nybyggnation och till distriktets material om aktiv bostadspolitik och omställningsplan.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att anse motion A13 besvarad

A14. Stockholm växer så det knakar.

Vi står inför en stor utmaning att möta behovet av bostäder, infrastruktur, vård och omsorg som uppstår när invånarna i staden blir fler. Slakthusområdet i södra Stockholm är ett av många områden som står inför stora förändringar. Trafiktrycket på Nynäsvägen är som alla vet redan idag väldigt stort. I området finns Globen, Globen shopping och den nya stockholmssarenan.

IKEA är intresserade av att etablera ett nytt varuhus i området. Planer finns också på att bygga ytterligare en stor shoppinggalleria. Om detta blir verklighet kommer biltrafiken att intensifieras ytterligare. IKEA har varit tydliga med att en förutsättning för att varuhuset ska byggas är att en tunnelbanestation måste finnas i direkt anslutning. Om de befintliga stationerna Globen och Enskede Gård försvinner betyder det längre avstånd till tunnelbanan för boende i området.

Vi anser att i linje med en klimatsmart och klassmedveten politik ska Vänsterpartiet aktivt arbeta för att man istället för skrytbyggen och mer prylkonsumtion ska verka för att slakthusområdet blir en mötesplats med kulturhus, saluhall, mindre butiker och restauranger. Bostäderna som byggs ska i största möjliga mån vara hyresrätter. Klimatsmarta och till rimliga priser. Det måste också finnas gröna ytor, förskolor och den service som människor är beroende av i sin närmiljö.

Vi yrkar därför

att DS med utgångspunkt i ovanstående text tar fram en tydlig vision för vad Vänsterpartiet vill med slakthusområdet.

Vänsterpartiet Enskede

Distriktsstyrelsens svar på motion A14

Motionären vill att Distriktsstyrelsens ska ta fram en tydlig vision om vad Vänsterpartiet vill med Slakthusområdet. Slakthusområdet är ett område i södra Stockholm vid Globen och Enskede. Stadsbyggnadsnämnden i Stockholm har fattat beslut om en startpromemoria och förvaltningen arbetar just nu vidare med planarbetet. Vänsterpartiet i stadshuset följer den vidare beslutsprocessen och intentionerna är att verka för minskade handelsytor, fler hyresrätter, en stad utan bilberoende och där tillgången till service alltid ingår tidigt i planeringen.

Distriktsstyrelsen menar att detta är en kommunal fråga för Stockholms stad som bör lyftas med stadshusgruppen, eventuellt genom repskapet i Stockholms stad.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att hänskjuta motionen till den kommunala gruppen i Stockholms stad

att därmed anse motion A14 besvarad

A15. Motion angående information till partiföreningarna i Stockholms stad gällande bygg- och projektplaner i alliansens spår

Under de senaste åren med alliansen hann mycket förändras i Stockholms stad, framför allt när det gäller utförsäljningar och privatiseringar av sådant som tidigare tillhört staden. Det handlar till exempel om centrum, bostäder, simhallar och lokaler som tidigare inrymt skolor, bibliotek, kulturverksamhet etc. Många stora planer på bebyggelse av framför allt villor och

bostadsrätter har också initierats.

Att vända den här utvecklingen har jämförts med att vända en oceanångare, men att vända utvecklingen och värna om det gemensamma, allmännyttiga och kommunala borde vara Vänsterpartiets enskilt viktigaste fråga.

I partiföreningarna, som arbetar med frågor som rör det lokala närområdet, är arbetet med att stoppa de här projekten, som alliansens politik gett upphov till, ofta högt prioriterade. Samtidigt är det väldigt svårt att få en överblick över alla bygg- och projektplaner i stadsdelarna – och framför allt att veta vilka av dem som fortfarande går att påverka.

Därför yrkar vi att årskonferensen beslutar att frågan om

att skyndsamt kartlägga vilka bygg- och projektplaner i staden som fortfarande går att påverka och meddela de olika partiföreningarna detta för att på så sätt få lokal draghjälp från föreningarna när det gäller att vända skutan ska utredas.

Ulrika Dahl, Louise Eklindh, Lars Ericsson, Heidi Hildén Gershater, Cecilia Herrström, Michael Mårtensson, Elias Omhav och Lena Rydblom (Vantör)

Distriktsstyrelsens svar på motion A15

Motionärerna vill att distriktsstyrelsen ska kartlägga vilka, av Alliansen sjösatta, bygg- och projektplaner i Stockholms stad som ännu är i sådant skede att de går att påverka. Motionärerna påpekar att mycket i Stockholms stad har privatiserats och att stora bostadsrättsprojekt har inletts i staden.

Det råder idag stor brist på bostäder i hela Stockholmsregionen. Målen för bostadsbyggandet i Stockholms stad är att det ska byggas 140 000 bostäder fram till 2030 och att det 2020 ska ha byggts 40 000 bostäder. Minst hälften av det som byggs ska vara hyresrätter. Processerna för att få fram nya bostäder tar lång tid. Vänsterpartiet i Stockholm avser att ha en tidig dialog med partiets ledamöter i stadsdelsnämnder och att de ska ha möjlighet att få komma med synpunkter på ärenden som kommer upp i andra nämnder. Det är även viktigt att föreningarna och stadsdelsnämndsledamöter har en nära kontakt. Speciellt om det är ärenden som är känsliga på lokal nivå att de då upprättar kontakt med ansvarig politiker.

Dock anser Distriktsstyrelsen att detta är en kommunal fråga för Stockholms stad och för Vänsterpartiet i stadshuset.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att hänskjuta motionen till Vänsterpartiet i Stockholms stad

att därmed anse motion A15 besvarad

A16. Motion angående införande av konsumtionsrum för intravenösa narkotikabrukare i Stockholm.

Vad är ett konsumtionsrum?

Ett konsumtionsrum är en lokal bemannad av sjukvårdskunnig personal som är utbildade inom livräddning och som där överser när narkotikabrukarna injicerar sina droger och tillhandahåller rena sprutor och kanyler. Konsumtionsrummet kan därför med fördel slås samman med befintlig verksamhet för sprutbyte.

Vid eventuell överdosering kan personalen ingripa och rädda livet på den som överdoserat, och på så sätt minska det stora antal dödsfall som inträffar till följd av att man ofta drar sig undan till något ensligt ställe för att injicera sina droger.

Argumentation till stöd för yrkandet

Sverige har ett av de allra högsta dödstalen vad gäller narkotikadödlighet om man jämför med andra jämförbara länder, vilket är skamligt med tanke på den höga svansföring som Sverige intar vad gäller global narkotikapolitik.

Narkotikapolitik bör rimligtvis vara utformad för att så få människor som möjligt skall fara illa av drogbruk, det tror jag alla kan vara överens om, och att då Sverige ligger avsevärt högre i narkotikadödlighet än länder som har en betydligt liberalare narkotikapolitik som t.ex. Nederländerna eller Danmark kan inte betecknas som annat än en skandal, och går stick i stäv med ambitionen som ju lämpligtvis borde vara ledstjärnan när man talar om narkotikapolitik, nämligen att eftersträva så lite skador som möjligt på samhället i stort, likväl som för de enskilda individerna.

På flertalet platser i världen har s.k. konsumtionsrum för intravenösa narkotikabrukare införts som ett sätt att minimera skadeverkningarna för de personer som hamnat i ett destruktivt missbruk av narkotika. Det finns runt 90 stycken konsumtionsrum runt om i världen i länder som Tyskland, Spanien, Nederländerna, Norge, Luxemburg, Danmark, Kanada och Australien, och de positiva effekterna har inte låtit vänta på sig.

Det som kan nämnas är bl.a.:

- Minskat antal överdoser, både dödliga men även icke dödliga.
- Minskad offentlig nedskräpning, som t.ex. använda sprutor och kanyler.
- Minskning av smittsamma sjukdomar såsom t.ex. Hepatit C.
- Minskning av sårskador till följd av injicering, t.ex. hudskador och skadade vener.
- Minskning av narkotikalangning och småbrottslighet i aktuella områden.
- Minskade kostnader för sjukvården bl.a. till följd av färre utryckningar.

För att ta ett konkret exempel så lyckades konsumtionsrum i Sydney Australien under 2011 att hantera 4400 överdoser utan ett endaste dödsfall, minskade ambulansutryckningarna till ett tidigare hårt överbelastat område vid Kings Cross med hela 80 %, och förmedlade ca 9500 kontakter mellan narkotikabrukare och hälso/beroendevården.

Man har alltså som sagt varit även haft framgång med att få åtskilliga narkotikabrukare att bryta sitt narkotikamissbruk då personalen som jobbar vid dessa konsumtionsrum också aktivt jobbar för att få narkotikabrukarna att bryta sitt destruktiva leverne.

Det enda som sätter käppar i hjulet för projekt likt dessa är den moralistiska översyn som svensk narkotikapolitik tyvärr lider av. Att tillåta en moralistisk syn påverka narkotikapolitiken till det sämre är inte värdigt ett utvecklat och framåtsträvande land som Sverige som allt som oftast ser sig självt som en förkämpe för de svaga individerna i samhället.

Skademinimering borde vara det ledande ordet inom Svensk narkotikapolitik, och sprutbyten tillsammans med konsumtionsrum har bevisligen haft en stor och positiv effekt på narkotikabrukarens liv och hälsa där dessa projekt har tagits i bruk. Därför anser jag att det är hög tid att även vi i Sverige tar lärdom av de lyckade experiment som finns och snarast börjar arbeta för att införa detta system även i Sverige.

Låt oss inom Vänsterpartiet Storstockholm bli Sveriges pionjärer som lyfter fram denna fråga

och ge de tunga narkotikabrukarna i Stockholm en chans till en tryggare tillvaro, det kommer hela samhället att tjäna på.

Vi yrkar därför att Vänsterpartiet Storstockholm aktivt bör arbeta för

att minst ett s.k. konsumtionsrum för intravenösa narkotikabrukare skall införas i Stockholm för att minska dödligheten bland Stockholms intravenösa narkotikabrukare.

För Vänsterpartiet i Tyresö

Ann Hermansson, Marcus Obligado, Gunilla Andersson, Fredrik Andreas, Anders Erixon och Ulla Gribbe

Distriktsstyrelsens svar på motion A16

Motionärerna vill att Stockholm inrättar konsumtionsrum där intravenösa missbrukare kan injicera i en ren och säker miljö under uppsikt av vårdpersonal. Detta för att minska dödligheten i överdoser och av andra relaterade orsaker. Motionärerna pekar på det redan beslutade sprutbytesprogrammet och att deras förslag om konsumtionsrum med fördel kan kombineras med detta. Som argument framhåller de lyckade exempel från bl.a. Norge och Tyskland.

Distriktsstyrelsen är medvetna om den höga dödligheten bland intravenösa missbrukare i Stockholm och håller absolut med om att det är en prioriterad fråga. Icke desto mindre är detta ett kontroversiellt förslag. Det finns andra beprövade metoder att minska dödligheten i överdoser som landstingsgruppen redan nu föreslår, bl.a. vill man införa Naloxon nässprej som är ett sätt att förhindra dödsfall i överdoser genom att det bryter heroinets effekter och patienten återfår medvetandet, andningen förbättras och blodtrycket höjs. Denna sprej kan bäras i fickan och kan inte missbrukas. Detta är redan beslutat att testas i Skåne och där inleder man nu ett treårigt forskningsprojekt.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att avslå motion A16

A17. Namnbyte på Kvinnosjukvården inom Stockholms Läns Landsting

Inom SLL idag tillhör förlossning, gynekologi och mödravård ofta verksamheter som heter Kvinnosjukvård1 eller Kvinnokliniken2. Att skilja ut viss vård som riktad mot endast kvinnor har 2 brister

1. Den fastställer mannens kropp som norm då det inte finns någon manssjukvård
2. Den exkluderar grupper i samhället som föder barn, gör abort, går på gynekologiska undersökningar men som inte är kvinnor.

Varför är ett namnbyte viktigt? En viktig del av Vänsterpartiets politik är feminism. Genom att använda förlegade uttryck fastställer SLL manskroppen som norm och gör att vården exkluderar en grupp i samhället. Att påtala och arbeta för en jämställd och inkluderande vård är något som bör ligga i Vänsterpartiets intresse. Byta namn på vårdenheter kan ta tid och vara kostsamt men för att Stockholms Läns Landsting ska framstå som jämställt och inkluderande så är detta ett steg på rätt väg

Vi yrkar att årskonferensen beslutar

att distriktsstyrelsen ska arbeta för att SLL ska göra vården mer inkluderande genom att ta bort det övergripande namnet Kvinnosjukvård och antingen ersätta den benämningen med en ny könsneutral benämning eller flytta ihop verksamheterna med andra och bilda nya verksamhetsområden ex Kirurgi-Förlossning o Urologi-Gynekologi.

Vänsterpartiet Farsta

Distriktsstyrelsens svar på motion A17

Motionären vill att Distriktsstyrelsen ska driva frågan om att ändra det övergripande namnet "Kvinnosjukvård" och "Kvinnoklinik" inom Stockholms läns landsting eftersom begreppen utgår från mannen som norm samt är exkluderande mot andra än kvinnor som är i behov av den vård som sorteras in under begreppen.

Distriktsstyrelsen delar motionärernas övergripande uppfattning. I vissa fall kan det vara av stor betydelse att kunna prata om "kvinnosjukvård" respektive "manssjukvård" när det handlar om konkret jämställdhetsarbete mellan kvinnor och män som grupper, eller när det pratas om särskilda politiska satsningar mot någon av just dessa grupper. När det istället handlar om hur sjukvården kommunicerar sitt sjukvårdsutbud mot patienter finns ingen anledning att använda exkluderande begrepp eller begrepp som befäster mannen som norm. Distriktsstyrelsen anser dock att det är lämpligast att i första hand ge uppdraget till Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting, som Distriktsårskonferensen är högsta politiska organ att besluta över.

Därför föreslår inte Distriktsstyrelsen bifall till motionen fullt ut, även om Distriktsstyrelsen stödjer andemeningen i den.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att ge Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting i uppdrag att inom Stockholms läns landsting driva frågan om ett förändrat och mer inkluderande språkbruk genom att vården i sin organisering ersätter det övergripande begreppet "Kvinnosjukvård" till ett eller flera könsneutrala begrepp, inklusive den omorganisation av sjukvården det eventuellt skulle innebära

att därmed anse motion A17 besvarad

A18. Hjärtstartare i stadens offentliga miljöer

Hundratusentals människor reser dagligen med Stockholms kollektivtrafik och rör sig i stadens offentliga miljöer. Mitt i detta kan vi plötsligt ställas inför en verklighet som handlar om liv eller död. Varje år dör ca 15 000 människor i Sverige i hjärtstopp, och fler än hälften av dessa dör innan de når sjukhus. Vid ett hjärtstopp kan det handla om sekunder mellan liv och död och tillgång till hjärtstartare kan vara livsavgörande. Om någon drabbas av plötsligt hjärtstopp är hjärtstartare i kombination med hjärt- och lungräddning enda sättet att hjälpa den drabbade på plats innan ambulanssjukvårdare anländer. Det skulle kännas tryggt för alla i Stockholms stad om denna enkla men viktiga utrustning för första hjälpen (HLR) finns tillgänglig mer centralt i de offentliga rummen och att kunskap för att använda utrustningen finns hos de anställda. Idag är det vanligt med brandsläckare och annan säkerhetsutrustning i de offentliga rummen men sällan ser man hjärtstartare.

I samband med att de nya hjärtstartarna sätts upp föreslås att anställda som arbetar i anslutning till dessa platser erbjuds utbildning i hjärt- och lungräddning. Inte för att det är svårt att hantera hjärtstartaren, men för att visa hur enkelt det är att agera om någon i ens närhet drabbas av plötsligt hjärtstopp. Med ökade kunskaper kommer fler att våga agera.

Därför yrkar vi:

att landstinget uppdrar vård- och omsorgsnämnden att granska hur många hjärtstartare staden skulle beröva och vart dessa skulle kunna placeras bäst.

att förse lämpliga kommunala mötesplatser i Stockholms stad med hjärtstartare.

att erbjuda berörda kommunalanställda en lämplig förstahjälpen-utbildning.

att upprätta en strategi och plan för hjärtstartare samt relevanta utbildningsinsatser i hela Stockholms stad.

att staden ser över sina lager om olika tillstånd för privata aktörer i offentliga miljöer som restauranger, gallerior, butiker mm och ställa krav på en hjärtstartare som man gör med en brandsläckare.

Vänsterpartiet Enskede

Distriktsstyrelsens svar på motion A18

Motionären understryker vikten av hjärtstartare och att tillgång till sådana kan vara livsavgörande när någon plötsligt drabbas av hjärtstopp. Motionären har flera goda förslag på åtgärder för att öka tillgången av hjärtstartare som involverar både landsting och Stockholms stad.

Distriktsårskonferensen är högsta beslutande organ över Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting där Alliansen dessvärre fortfarande styr med stöd av Sverigedemokraterna. När det gäller Vänsterpartiet i Stockholms stad ska beslut om den politiska inriktningen tas av lokalaföreningarna via Representantskapet.

Därför föreslår inte Distriktsstyrelsen bifall till motionen fullt ut, även om Distriktsstyrelsen stödjer andemeningen i den.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att ge Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting i uppdrag att driva frågan om en översyn och strategi för en bättre tillgång till hjärtstartare (inklusive förstahjälpen-utbildning) inom Stockholms läns landsting i samråd med berörda kommuner

att därmed anse motion A18 besvarad

A19. Lika självklart som att solskyddsmedel rekommenderas vid resa söderöver bör D-vitamintillskott erbjudas riskgrupper i Sverige i preventivt syfte

Har de flesta svenskar brist på ”sol-vitaminet” D-vitamin? Ökar bristen risken för cancer, hjärtsjukdom, depressioner, autism, förkylningar, övervikt, benskörhet och förtida död?

Allt mer pekar mot att det kan vara så och särskilt hos mörkhyade svenskar. D-vitamin är ett glödhett forskningsämne idag och nya studier kommer hela tiden. D-vitamin bildas i huden när solen lyser på oss. Problemet i Sverige är att solen bara är stark nog mitt på dagen under sommarmånaderna. Med maten får vi ytterst lite D-vitamin jämförelsevis. Resultat: många svenskar (kanske de flesta) har brist på D-vitamin. Särskilt under vintern och våren och mörkhyade svenskar drabbas värst. D-vitaminet påverkar effekten av hundratals gener i de flesta av kroppens celler. En studie med forskare från Centrum för klinisk forskning i Västerås som nyligen gjorts visar att över 90 procent av gravida svenska kvinnor med afrosvensk bakgrund har svår brist på D-vitamin och var samtidigt betydligt muskelsvagare än vita svenska gravida kvinnorna. Tre av fyra kvinnor som ingick i studien kunde inte sitta på huk och resa sig, och var tredje kvinna kunde inte stå på ett ben. Det är sannolikt att muskelsvagheter helt eller delvis beror på D-vitaminbristen visar studien. Handstyrkan var också påtagligt svag hos de afrosvenska kvinnorna. De vita svenska kvinnornas D-vitaminbrist var emellertid långt ifrån lika svår visar studien.

Vi yrkar därför

- att Vänsterpartiet i landstinget jobbar aktivt med att vården måste ta D-vitaminbrist hos mörkhyade svenskar på större allvar då låga nivåer av vitaminet påverkar hälsan negativt.*
- att Vänsterpartiet i landstinget skall jobba aktivt med de politiska medel man har för att D-vitamin skall börja förskrivas till mörkhyade svenskar/gravida kvinnor eller har täckande klädsel.*
- att Vänsterpartiet i landstinget skall jobba aktivt att landstinget skall ta fram viktiga underlag om frågan*
- att Vänsterpartiet anordnar en konferens om frågan med forskare, rasifierade och politiker för att lyfta upp frågan på dagordningen*

Vänsterpartiet Enskede

Distriktsstyrelsens svar på motion A19

DS delar motionärens uppfattning om att D-vitaminbrist hos riskgrupper bör belysas. DS anser att det är en landstingsfråga och att landstingsgruppen bör få mandat att prioritera hur frågan ska drivas utan att fastslå riktade föreskrivningar etc.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

- att landstingsgruppen får i uppdrag att driva frågan om D-vitaminbrist och särskilda riskgrupper*
- att i övrigt avslå motion A19*

A20. Uppföljning på den, av DÅKen 2014, antagna motionen om sex timmars arbetsdag

På distriktsårskonferensen 2014 antogs en motion om att Storstockholm skall driva på för sex timmars arbetsdag. Motionen såg ut så här:

“Sex timmars arbetsdag är något som har diskuterats i Vänsterpartiet under lång tid, men i

praktiken har inte mycket hänt. Vi är därför glada att frågan har fått större tyngd inom partiet de senaste åren, speciellt med den senaste nationella kongressen i åtanke där vi bland annat beslutade att vara den drivande och offensiva politiska kraften i denna viktiga samhällsfråga. Argumenten är kända. Det handlar bland annat om jämställdhet, hälsa och miljö. Framförallt handlar det om ett steg mot människans frigörelse.

Vi menar därför att vi i Vänsterpartiet Storstockholm så snart som möjligt bör flytta fram våra positioner och visa vägen framåt. Initialt tror vi att det är viktigt att fler medlemmar får möjlighet att fördjupa sig i frågan så att vi blir fler som har tyngd i våra argument. Dessutom bör vi föra ett utåtriktat arbete för att driva på opinionen.

Vi yrkar:

att DS åtar sig att starta kurser, studiecirkel eller föreläsningar om sex timmars arbetsdag
att DS tar initiativ till ett utåtriktat forum om sex timmars arbetsdag”

Sedan dess har DS antagit den omställningsplan för Stockholmsregionen som Miljö- och klimatutskottet arbetat fram där det står att läsa följande om arbetstidsförkortning:

“Att förkorta arbetstiden är en nyckelreform som både ger jobb, ökar välfärden och minskar vår klimatpåverkan. Studier har visat att en gradvis övergång till sex timmars arbetsdag kan minska utsläppen med 10-20 procent främst genom förändringar i den privata konsumtionen. Eftersom inte allt arbete kan effektiviseras i samma grad kommer det att leda till en arbetsdelning som ger jobb åt arbetslösa. Dessutom visar studier att det ger stora välfärdsvinster genom att vi blir lyckligare och mindre stressade.”

Vi är glada att motionen förra året blev antagen och att det finns en så tydlig skrivning om arbetstidsförkortning i form av en omställningsplan antagen av DS. Däremot har vi inte uppfattat att DS har satt igång det arbete som motionärerna förra året yrkade på. Vi ser fortfarande behovet av att vi inom partiet nu aktivt och målmedvetet börjar arbeta för att en förkortning av arbetstiden skall kunna bli verklighet.

Vi yrkar att årskonferensen beslutar uppdra åt DS

att ge studieutskottet i uppdrag att organisera en studiecirkel baserad på aktuell forskning och aktuella försök med sex timmars arbetsdag

att DS tar initiativet till ett utåtriktat forum om sex timmars arbetsdag

Vänsterpartiet Farsta, Vänsterpartiet Hammarby-Skarpnäck Göran Johansson (Haninge), Ellen Skånberg (Haninge), John Lind (Haninge), Vendela Engström (Haninge), Torbjörn Vennström (Kungsholmen), Nils Ryding Abelli (Huddinge), Anders Erixon (Tyresö), Oscar Magnusson (Hammarby-Skarpnäck), Per Ohlin (Vita Bergen), Jan Strömdahl (Västra Södermalm), Christopher Eriksson, (Hammarby-Skarpnäck), Robert Moback, (Upplands-Bro), Nike Dahlskog (Vantör), Anne-Catrin Eneroth (Haninge), Hans Rosén, (Haninge),

A21. Uppföljning på den, av DÅKen 2014, antagna motionen om sex timmars arbetsdag

På distriktsårskonferensen 2014 antogs en motion om att Storstockholm skall driva på för sex timmars arbetsdag. Motionen såg ut så här:

“Sex timmars arbetsdag är något som har diskuterats i Vänsterpartiet under lång tid, men i

praktiken har inte mycket hänt. Vi är därför glada att frågan har fått större tyngd inom partiet de senaste åren, speciellt med den senaste nationella kongressen i åtanke där vi bland annat beslutade att vara den drivande och offensiva politiska kraften i denna viktiga samhällsfråga.

Argumenten är kända. Det handlar bland annat om jämställdhet, hälsa och miljö. Framförallt handlar det om ett steg mot människans frigörelse.

Vi menar därför att vi i Vänsterpartiet Storstockholm så snart som möjligt bör flytta fram våra positioner och visa vägen framåt. Initialt tror vi att det är viktigt att fler medlemmar får möjlighet att fördjupa sig i frågan så att vi blir fler som har tyngd i våra argument. Dessutom bör vi föra ett utåtriktat arbete för att driva på opinionen.

Vi yrkar:

att DS åtar sig att starta kurser, studiecirkelar eller föreläsningar om sex timmars arbetsdag
att DS tar initiativ till ett utåtriktat forum om sex timmars arbetsdag”

Sedan dess har DS antagit den omställningsplan för Stockholmsregionen som Miljö- och klimatutskottet arbetat fram där det står att läsa följande om arbetstidsförkortning:

“ Att förkorta arbetstiden är en nyckelreform som både ger jobb, ökar välfärden och minskar vår klimatpåverkan. Studier har visat att en gradvis övergång till sex timmars arbetsdag kan minska utsläppen med 10-20 procent främst genom förändringar i den privata konsumtionen. Eftersom inte allt arbete kan effektiviseras i samma grad kommer det att leda till en arbetsdelning som ger jobb åt arbetslösa. Dessutom visar studier att det ger stora välfärdsvinster genom att vi blir lyckligare och mindre stressade.”

Vi är glada att motionen förra året blev antagen och att det finns en så tydlig skrivning om arbetstidsförkortning i form av en omställningsplan antagen av DS. Däremot har vi inte uppfattat att DS har satt igång det arbete som motionärerna förra året yrkade på. Vi ser fortfarande behovet av att vi inom partiet nu aktivt och målmedvetet börjar arbeta för att en förkortning av arbetstiden skall kunna bli verklighet.

För att Vänsterpartiet skall bli en kraft i utvecklingen mot en sex timmars arbetsdag och för att en förkortning av arbetstiden skall kunna bli verklighet yrkar vi precis som motionärerna gjorde förra året

att DS åtar sig att starta kurser, studiecirkelar eller föreläsningar om sex timmars arbetsdag

att DS tar initiativet till ett utåtriktat forum om sex timmars arbetsdag

Vänsterpartiet Västra Södermalm
medlemsmöte 2015-04-14

Distriktsstyrelsens svar på motion A20 och A21

Motionärerna påminner om ett beslut som förra årets årskonferens fattade, nämligen att DS på lite olika sätt ska arbeta för kunskapsspridning om och opinionsbildning för sex timmars arbetsdag. Distriktsstyrelsen minns detta och har inte för avsikt att föreslå årskonferensen att fatta något annat beslut i år.

Distriktsårskonferensen är distriktets högsta beslutande organ, och distriktsstyrelsen har att verkställa de beslut som årskonferensen fattar. Dock händer det att DS tvingas prioritera

bland de beslut som fattats. Under 2014 planerade och genomförde distriktsstyrelsen två valrörelser, och planerade för en tredje. Under året ökade också medlemsantalet i distriktet kraftigt. Dessa saker tillsammans gjorde att tiden inte räckte för att distriktsstyrelsen skulle kunna verkställa alla beslut som årskonferensen fattat. Det beklagar distriktsstyrelsen och lovar bättring inför den kommande perioden.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att bifalla motion A21

att anse motion A20 besvarad

A22. Har mamma inget jobb blir det inget sommarjobb

Sommaren 2014 kunde vi läsa att antalet lediga sommarjobb för unga har minskat med nära 5 000 sedan året innan visar siffror från LO, stigande arbetslöshet och allt färre jobb är orsaken. Vi kan också se att de flesta unga i åldersgruppen 15 till 24 år får sommar- eller extrajobb via föräldrars eller andra kontakter. Andelen utrikesfödda 18- till 30-åringar som hade ett jobb förra året var mellan tio och tjugoprocentenheter lägre än bland ungdomar som är födda i landet. För de ungdomar som har föräldrar som själva står utanför arbetsmarknaden eller inte har de kontakter som behövs är möjligheterna till ett sommarjobb i stort sett omöjlig.

Tittar man på dessa siffror och analyser som Arbetsförmedlingen tagit fram ser man tydligt att det går åt fel håll vilket är acceptabelt. Från (V)änsterpartiets sida måste vi politiskt jobba hårdare för att våra unga får jobb och arbetslivserfarenhet och sommar jobbet skall inte underskattas, annars riskerar vi att få en generation som stängas ute från arbetsmarknaden till alldeles för hög ålder vilket skapar långsiktiga komplikationer. Utöver de satsningar som redan görs måste man öka ambitionen och erbjuda riktiga sommarjobb.

Därför yrkar vi

att Vänsterpartiet Stockholm aktivt i distriktet kommun och landstinget föregår med gott exempel och budgeterar för sommarjobb åt ungdomar.

att Vänsterpartiet genom kommun och landstinget aktivt jobbar för att Stockholm skall få en sommarjobbsgeneral.

att Vänsterpartiet i kommun och landstinget aktivt lyfter upp frågan om sommarjobb åt ungdomar och kräver riktiga sommarjobb och mer än bara 3 veckor.

att i Vänsterpartiets nyhetsbrev varje år i januari och februari informera alla medlemmar att höra i sina kontaktnät om sommarjobb åt ungdomar.

Vänsterpartiet Enskede

Distriktsstyrelsens svar på motion A22

Motionären skriver att antalet sommarjobb minskat de senaste åren och att de som drabbas hårdast av detta är de vars föräldrar inte har jobb.

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att erfarenhet av ett sommarjobb är viktigt för den som ska söka ett mer varaktigt jobb, och att sommarjobb ofta har stor betydelse för en familjs ekonomiska situation. Distriktsstyrelsen håller också med om att mer bör göras för att

skapa fler jobb för ungdomar. Stockholms stad anställer cirka 6 000 ungdomar för sommarjobb, medan landstinget bara ordnar 700 sommarjobbplatser.

Distriktsårskonferensen kan dock inte besluta vilka frågor enskilda kommuner ska driva. Därför kan distriktsstyrelsen inte yrka bifall till motionen i sin helhet.

Motionären föreslår att ”i Vänsterpartiets nyhetsbrev varje år i januari och februari informera alla medlemmar att höra i sina kontaktnät om sommar jobb åt ungdomar.” Distriktsstyrelsen är osäker på om motionären menar alla nyhetsbrev i hela distriktet, inklusive alla partiföreningars egna nyhetsbrev, eller om det är distriktsstyrelsens nyhetsbrev som avses. Årskonferensen har inte mandat att besluta om innehållet i alla partiföreningars nyhetsbrev, varför DS inte kan föreslå att förslaget bifalles.

Vad en ”sommarjobbsgeneral” skulle ha för funktion framgår inte av motionstexten. Därför anser sig distriktsstyrelsen inte kunna bifalla det förslaget. Det årskonferensen kan besluta om är vilken politik Vänsterpartiet ska driva i Stockholms läns landsting.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att avslå motion A22 första och andra att-sats

*att bifalla motionen A22 tredje att-sats med ändring, så att den lyder:
”att Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting aktivt arbetar för att skapa fler sommarjobb åt ungdomar”*

att avslå motion A22 fjärde att-sats

A23. Bekämpa ungdomsarbetslösheten – skapa en ny modell

I Stockholms län är ca 15 % av ungdomarna i åldern 18-24 år arbetslösa. Många av dem saknar meningsfull sysselsättning. Personalen på förskolor, skolor, fritidshem och inom äldreomsorgen är hårt belastad. Många sjukskrivs av stressrelaterade orsaker.

Vi i Vänsterpartiet Tyresö och Lärarvästern tror att om vi utbildar ungdomar till assistenter inom skola, vård och omsorg skulle vi kunna ”slå två flugor i en smäll”. Minska ungdomars stress över att inte känna sig behövda och samtidigt göra så att kommunens personal hinner med att göra ett bra jobb utan att slita ut sig.

På Strandskolan i Tyresö har man prövat en modell där personal från fritidsgården arbetar på skolan på dagtid. Kumla skola har samarbetat med Hassela Solidaritet och en föräldraförening om att tillsätta en elevassistent. Det finns många andra modeller. Utbildningen kan utvecklas i samarbete med komvux, gymnasieskolor, Hassela Solidaritet eller andra. Gärna ett samarbete.

Anställningen bör ses som en ungdomsanställning som efter 2-3 år leder till att personen ifråga blir anställningsbar på en tillsvidareanställning eller går vidare till studier. Eventuellt kan anställningen kombineras med deltidstudier.

En lämplig modell för grundskolan kan vara att en elevassistent anställs för varje grupp om 30 elever i årskurs 4-9. En arvoderad fadder för verksamheten bör finnas på varje skola. Man kan förslagsvis börja med att utbilda 30-60 ungdomar i ett ”pilotprojekt” i varje kommun.

Lämpliga uppdrag för elevassistenter på grundskolan kan till exempel vara:

”Rastvakt” inne och ute

Kontakt med vårdnadshavare när elever inte kommer till skolan
Närvaro på lektioner/läxläsning som assistent/provvakt/elevstödjare
Medföljande på utflykter/friluftsdagar mm

På förskolor och fritidshem kan uppgifterna till exempel vara:

Att delta i utevistelse och utflykter

Att avlasta när personalgruppen har reflektionstid, pedagogisk utvecklingstid och liknande

Att göra beställningar av förbrukningsmaterial och andra inköp

Att sköta tvätt och annan materialvård

Hur dessa ungdomar kan användas inom äldreomsorgen varierar förstås mellan olika verksamheter, men de kan ge möjlighet till fler utomhuspromenader, mer samtal och uppläsning av tidningar/böcker, fler som kan hjälpa till vid måltider mm

Tidigare erfarenheter av sådan verksamhet är goda. Till exempel i Sigtuna. Ungdomar får motivation att satsa på utbildning och jobb. Personalen får också en högre livskvalitet.

Extrakostnaderna för samhället för en mer aktiv ungdomsgrupp blir troligen mycket små om man räknar på lång sikt. Förhoppningsvis blir det en ren ekonomisk vinst förutom de uppenbara mänskliga vinsterna.

Vi ska förstås fortsätta kampen för högre löner och helt andra arbetsförhållanden i omsorg, vård och skola så att många människor vill utbilda sig till sådana yrken. Det kommer att ta ett antal år innan statusen för ”människonära” yrken har återställts.

Den föreslagna assistentverksamheten kan skapa intresse för framtida studier till yrken inom dessa branscher.

Vi yrkar

att KSL, Kommunförbundet Stockholms Län, tillsätter en utredning om en modell för hur elev- och äldreassistenter skulle kunna utbildas och anställas i alla länets kommuner

Vänsterpartiet i Tyresö och Lärarvänstern

Distriktsstyrelsens svar på motion A23

Motionärerna föreslår en försöksverksamhet där ungdomar anställs som elev- och äldreassistenter för att minska arbetslösheten och för att minska arbetsbelastningen för personalen i förskola, skola och äldreomsorg.

Distriktsstyrelsen delar motionärernas uppfattning att bristen på personal i skola och äldreomsorg orsakar en arbetsbelastning som är skadlig för både individ och samhälle. Fler lärare och fler sjuk- och undersköterskor måste utbildas och anställas. DS delar också uppfattningen att ungdomsarbetslösheten är ohållbart hög, och välkomnar förslag som kan kombinera meningsfull sysselsättning för ungdomar med avlastning för personal i förskola, skola och äldreomsorg.

Även om distriktsstyrelsen ser positivt på motionens innehåll är dess att-sats formulerad på ett sådant sätt att DS inte kan föreslå årskonferensen att bifalla den i sin nuvarande utformning. DÅK:en kan nämligen inte själv lägga förslag till KSL. Istället måste Vänsterpartiet arbeta genom sina ledamöter i KSL.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att Vänsterpartiet, genom sina representanter i KSL, Kommunförbundet

Stockholms Län, verkar för en utredning om en modell för hur elev- och äldreassistenter skulle kunna utbildas och anställas i alla länets kommuner

att motion A23 därmed anses besvarad

A24. Anslagstavlor vid varje T-baneuppgång!

Frågan om allmänna anslagstavlor är en viktig demokratifråga. Andra former av allmän kommunikation har sina begränsningar - traditionella massmedia gör ett strikt urval av fakta och är dessutom i Sverige borgerligt styrda, sociala media gör ett urval av informationsmottagare och kan t o m ha en segregerande effekt om de inte balanseras.

Anslagstavlor är tillgängliga för alla och synliga för alla som rör sig på sta'n. De är viktiga för demokratin, politiken och kulturlivet. Men i Stockholm är de oerhört missköta och på många ställen saknas de helt.

Vi yrkar

att distriktet verkar för att det ska finnas en allmän anslagstavla vid varje T-baneuppgång och pendeltågsstation.

Vänsterpartiet Liljeholmen-Hägersten

Distriktsstyrelsens svar på motion A24

Motionärerna vill i sin motion att distriktet ska verka för fler allmänna anslagstavlor vid T-baneuppgångar och pendeltågsstationer. Man menar att allmänna anslagstavlor är viktiga för demokratin, politiken och kulturlivet. Men i Stockholm är de allmänna anslagstavlor saknas på många ställen helt.

Distriktsstyrelsen delar motionärernas uppfattning om att allmänna anslagstavlor är viktiga för demokratin, politiken och kulturlivet. Bristen på allmänna anslagstavlor är också ett problem för Vänsterpartiet eftersom det försvårar våra möjligheter att och föra fram våra krav och förslag samt mobilisera till olika aktiviteter där partiet deltar.

Flera beslut av flera olika aktörer, såsom markägare, SL, landstinget och kommuner, behöver fattas innan en allmän anslagstavla kan sättas upp på en viss plats. Vi ser därför att de kommunala och landstingskommunala grupperna är viktiga aktörer för att fler allmänna anslagstavlor gör tillgängliga i vid T-baneuppgångar och pendeltågsstationer. Distriktsstyrelsen föreslår därför att Vänsterpartiets landstingsgrupp i Stockholms län ges i uppgift att verka för att fler allmänna anslagstavlor vid T-baneuppgångar och pendeltågsstationer. Som ett sätt att vägleda Vänsterpartiets förtroendevalda i kommuner föreslår vi också att distriktårskonferensen förklarar som sin mening att det är önskvärt att fler allmänna anslagstavlor sätts upp både nära viktiga knytpunkter i kollektivtrafiken och på andra strategiska ställen runt om i länet.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att distriktårskonferensen ger i uppdrag till landstingsgruppen att verka för att fler allmänna anslagstavlor vid T-baneuppgångar och pendeltågsstationer

att distriktårskonferensen förklarar som sin mening att det är önskvärt att fler

allmänna anslagstavlor sätts upp både nära viktiga knytpunkter i kollektivtrafiken och på andra strategiska ställen runt om i länet

att i övrigt anse motion A24 besvarad

A25. Motion om egen stadsdelsnämnd i Vantör

2007 skedde flera sammanslagningar av stadsdelar i Stockholm. Enskede-Årsta slogs ihop med Vantör och blev då den näst största stadsdelen i Stockholms stad med drygt 85 000 invånare. Geografiskt omfattar stadsdelen ett tiotal stadsdelsområden och sträcker sig från Huddinge i söder till innerstaden i norr.

Sammanläggningen av Enskede-Årsta och Vantörs stadsdelsnämnder var fel när den beslutades av alliansstyret i Stadshuset och blev ännu mera fel när vi nu ser konsekvenserna. Stärkandet av den lokala demokratin gick genom sammanslagningen helt förlorad, möjligheterna till inflytande och påverkan på en lokal nivå reducerades kraftigt, nedskärningar följde i spåren av sammanslagningen, myndighetsutövningen inom individ- och familjeomsorgens barn- och ungdomsverksamhet har inte fungerat sedan sammanslagningen och flera viktiga verksamheter flyttades från Vantör till Enskede/Globen, t ex ungdomsmottagningen i Rågsved och medborgarkontoret i Högdalen.

Eftersom flera stadsdelsområden i Vantör är socialt utsatta och genererar många tunga ärenden är det oerhört viktigt med en egen stadsdelsnämnd och en större närhet mellan befolkningen och politikerna.

I dagsläget har Vänsterpartiet i Vantör ingen representation i stadsdelsnämnden, då det bara finns två platser där.

Därför yrkar vi att årskonferensen beslutar att frågan om

att snarast göra en översyn av effekterna av sammanslagningarna av olika stadsdelar 2007

att arbeta för att Vantör återigen blir en egen stadsdel ska utredas.

Ulrika Dahl, Louise Eklinth, Lars Ericsson, Heidi Hildén Gershater, Cecilia Herrström, Michael Mårtensson, Elias Omhav och Lena Rydblom (Vantör)

Distriktsstyrelsens svar på motion A25

Stockholms stad är indelat i 14 stadsdelsförvaltningar utifrån geografiskt område. Varje stadsdelsområde består av flera stadsdelar. Stadsdelsförvaltningarna ansvarar för en viss del av den kommunala servicen till dem som bor i stadsdelen. Varje stadsdelsförvaltning styrs en stadsdelsnämnd. Några av de frågor stadsdelsnämnderna ansvarar för är förskola, äldreomsorg samt stöd och service till personer med funktionsnedsättning. Stockholm stad blev 1997 indelad i 24 stadsdelsnämnder. Sedan inrättandet har antalet stadsdelsnämnder stadigt minskat. Den senaste sammanslagningen gjordes av den dåvarande borgliga majoriteten 2007 då antalet minskades från 18 till 14. En av de förändringar som då gjordes var att de båda stadsdelsnämnderna i Enskede-Årsta och Vantör slogs samman till en. I motionen menar motionärerna att sammanslagningen av Enskede-Årsta och Vantörs stadsdelsnämnder var ett misslyckat beslut som medfört negativa konsekvenser. I Vänsterpartiets alternativbudget för 2014 fastslår också den kommunala gruppen i Stockholms stadshus att ”Stadsdelsnämndernas geografiska gränser kan behöva ses över i enstaka fall, exempelvis Enskede-Årsta-Vantör”.

Vänsterpartiets principiella hållning är att det ligger ett värde i att beslut fattas så nära medborgarna som möjligt så länge decentraliseringen av den politiska makten inte undergräver möjligheterna att föra en sammanhållen politik inom väldigt viktiga områden.

Exakt vilka nämnder en kommun ska tillsätta är en del i det kommunala självstyret. Distriktsstyrelsen anser därför att det vore olyckligt om distriktskonferensen tar ställning i en fråga som enbart rör Stockholm stad. Distriktsstyrelsen anser att det är representantskapet för Stockholms stad som tillsammans med den kommunala gruppen i Stockholm stadshus som bör ta ställning i frågor om stadsdelsnämndernas geografiska indelning.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att avslå att-satserna

att för kännedom sända motionen till Vänsterpartiets repskap för Stockholm stad samt till den kommunala gruppen för Stockholms stadshus

A26. Stoppa övervinsterna

SBAB är en bank som har varit ett solklart gissel för storfinansen ända sedan bankens skapande. Som vi i vänsterpartiet vet så kan en stat driva banker mycket bättre än vad marknaden och Wallenbergs kompisar någonsin kommer göra. Därför föreslår vi i Vänsterpartiet Nynäshamn att Vänsterpartiet ska driva att SBAB ska utöka sina tjänster som bank för att pressa ner bankernas hutlösa vinstmarginaler. Bankerna ska tjäna folket inte omvänt.

Därför yrkar vi

att staten utreder och implementerar vilka tjänster som en statligt finansierad bank kan göra för att bli en fullvärdig konkurrent till storfinansen

att banken ska styras på ett sätt som gynnar kunderna inte ägarna

att kongressen antar motionen som sin egen och för driver frågan mot förbundskongressen

Vänsterpartiet Nynäshamn

Antagen av medlemsmöte 2015-04-01

Distriktsstyrelsens svar på motion A26

I motionen föreslås att Vänsterpartiet ska driva att SBAB ska utöka sina tjänster som bank för att pressa ner bankernas hutlösa vinstmarginaler. Motionärerna föreslår att distriktsårskonferensen ska motionera till partikongressen i frågan.

Distriktsstyrelsen håller med att SBAB, som är ett statligt ägd bostadsfinansieringsaktiebolag och drivs av staten ska utreda möjligheten av att erbjuda flera banktjänster än vad de har idag, för att kunna konkurrera med andra banker och pressa ned deras orimligt höga vinstmarginaler.

Frågan är en riksfråga som bör behandlas av kongressen och drivas av partiet centralt tillsammans med riksdagsgruppen. Hittills har vi inte använt möjligheten att låta distriktsårskonferensen besluta om motioner. Även om det kan dyka upp någon speciell stockholmsfråga där det är motiverat med en årskonferens- eller DS-motion så menar vi att det i regel är bättre att låta medlemmar och partiföreningar hantera motionsskrivandet.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att hänskjuta frågan till Vänsterpartiet centralt

att därmed avse motion A26 besvarad

A27. Motion om upprop mot det s.k. värdlandsavtalet mellan Sverige och försvarsalliansen Nato

Vänsterpartiet har genom åren varit stadig i sitt motstånd mot svenskt NATO-medlemskap. Det är bra men samtidigt har många av de övriga partierna tagit det ena steget efter det andra som gör Sverige till en slags de facto medlem av militäralliansen. Sverige har ingått Partnerskapsavtalet 1994, anslutit sig till NATO:s snabbinsatsstyrka 2013 och nu senast ingått Värdlandsavtalet, ett avtal som är tänkt att göra det smidigare att stationera NATO-trupper på svenskt territorium.

Det riskerar också att göra Sveriges läge mer utsatt. I händelse av konflikt i vårt närområde riskerar vi att vårt land automatiskt betraktas som fientligt av den ena parten.

Jag och flera med mig är verksamma i Aktionsgruppen Nej till NATO. Vi är också medlemmar av Vänsterpartiet.

Vi hoppas att Vänsterpartiet Storstockholms distriktsårskonferens

att uttala sitt stöd för den namninsamling mot värdlandsavtalet vi startat och uppmana medlemmarna att skriva på och på andra sätt bidra till arbetet mot svensk NATO-anslutning.

Klas Sandberg med stöd av Vänsterpartiet Enskede

A28. Anti-NATO arbete

I dessa tider av oro och krig som kommer närmare Sverige är det viktigt att Vänsterpartiet, som det enda riksdagsparti som står emot NATO, sätter in kraft bakom fredsarbetet i Sverige.

Det finns en överhängande risk att Sverige närmar sig NATO ytterligare genom det s.k. värdlandsavtalet som regeringen Reinfeldt skrev på i all hast före valet i höstas. Detta avtal, om det blir godkänt av riksdagen, innebär att NATO får använda svenska militära anläggningar, placera vapen (eventuellt kärnvapen) och styrkor under NATO:s befäl på svenskt territorium, transitera trupper och flyga genom svenskt luftrum. Sveriges alliansfrihet, som har tjänat oss väl under 200 år, inklusive två världskrig, kommer att försvinna om vi godkänner avtalet.

Därför har aktionsgruppen "Nej till NATO" bildats med parollerna – Bevara alliansfriheten – Nej till svenskt medlemskap i NATO. Den inriktar sig nu först och främst på värdlandsavtalet som förbereds av regeringen med lagändringar och kommer att läggas fram i riksdagen i form av en proposition våren 2016 - utan diskussion där svenska folket deltar.

Vänsterpartiet är det enda riksdagsparti som är helt emot detta farliga närmande till NATO. Delar av Miljöpartiet och Socialdemokraterna är också emot detta men det räcker inte för att stoppa avtalet. Vi vet att majoriteten av svenska folket är emot ett närmande till NATO. Det kan man se bl.a. genom att läsa den utmärkta boken, "Bevara alliansfriheten", skriven av en imponerande rad svenska och finska diplomater, journalister och militärer från olika partier.

Vi menar att genom ett gemensamt arbete kan vi rädda alliansfriheten och ge ett bidrag till att bevara freden i Östersjöområdet.

Därför kräver vi som medlemmar i Vänsterpartiet

att distriktets årskonferens 2015 bidrar till den pågående upplysningskampanjen och namninsamlingen mot värdlandsavtalet.

att medlemmarna uppmanas skriva på uppropet och sprida information om detta. För allas vår framtid är det avgörande att riksdagen röstar emot värdlandsavtalet och ett närmande till NATO.

Vänsterpartiet Värmdö och Vänsterpartiet Birka-Vasa

Distriktsstyrelsens svar på motion A27 och A28

Motionen A27 och A28 handlar om samma sak. Motionärerna menar att Vänsterpartiet är den enda riksdagspartiet som säger tydligt nej till NATO ska stödja aktionsgruppen Nej till NATO som bildats för att kämpa emot ett svensk medlemskap i NATO.

Distriktsstyrelsen delar motionärernas oro och håller med att det behövs ett bred samarbetet även utanför partiet, för att både sprida information om varför Sverige inte går med i NATO, men också samla namnunderskrifter m.m.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att bifalla motion A27 och A28

A29. Vikarier i förskola, fritidshem och skola

När någon är frånvarande från jobbet får ofta kollegorna ta över uppgifterna, ofta utan ersättning i form av pengar eller kompedighet. Orsakerna är ofta ekonomiska. Ibland saknas tillgång till kompetenta vikarier. På gymnasiet, ibland också på grundskolan, ställs många lektioner in och eleverna får inte sin lagstadgade undervisningstid. 6 av 10 gymnasielärare får sällan eller aldrig vikarie enligt en ny Novus-undersökning. På förskolan blir det vid brist på personal bara omsorg, ingen pedagogisk verksamhet.

Vänsterpartiet i Tyresö och Lärarvänstern yrkar

att Distriktsstyrelsen verkar för att KSL, Kommunförbundet Stockholms län sluter ett avtal om:

- *Att alla lektioner/arbetspass ska genomföras också när en ordinarie lärare är frånvarande.*
- *I första hand ska kompetenta vikarier gå in.*
- *I andra hand kan annan personal på enheten beordras till tjänstgöring enligt gällande avtal.*
- *Om upprepade svårigheter att få tag på ersättare uppstår, ska kommunen skyndsamt lösa problemet genom att anställa mer personal eller utbilda kompetenta vikarier.*

Vänsterpartiet i Tyresö och Lärarvänstern.

Distriktsstyrelsens svar på motion A29

Motionen A29 menar att det är ett stort problem när pedagogiska verksamheter oftast ställs in så fort någon pedagog är frånvarande från jobbet. Anledning till detta är både ekonomiska skäl men också att det ibland saknas vikarier. Motionären tar också upp att ibland får inte eleverna den lagstadgade undervisningstid, när lektioner ställs in på grundskolan och gymnasiet när en pedagog blir frånvarande.

Distriktsstyrelsen delar motionärernas oro, och tycker att alla barn har rätt till trygghet och utbildning med hög kvalitet i skolan och förskolan, skolan och gymnasiet. Det är även mycket viktigt att våra grundskole- och gymnasieeleverna får den lagstadgade undervisningstid. Å andra sidan förstår distriktsstyrelsen att det inte är alltid lätt för en förskola eller skola, att genomföra den pedagogiska verksamheten när t.ex. många lärare och barnskötare blir sjuka samtidigt. Därför bör det finnas bra rutiner på alla dessa verksamheter så att barnen får en bra och meningsfullt omsorg och skoltid.

Frågan om förskolan, skolan och gymnasier ägs dock av kommunen. Kommunförbundet Stockholms län, som nämns i motionen, sluter inte avtal med de fackliga organisationerna. Inte heller ett avtal mellan länets kommuner om frågor av den här arten är realistiskt. Det är därför bäst att dessa frågor drivs t.ex. i den lokala stadsdelsnämnden eller kommunfullmäktigegrupperna. Det hindrar givetvis inte att problemet uppmärksammas även i KSL-sammanhang.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att anse motion A29 besvarad

A30. Angående delat ledarskap för Vänsterpartiet Storstockholm

Efter en lång debatt om många motioner på partikongressen 2012 rörande frågan om delat ledarskap, beslutades efter en mycket jämn röstning att vi skulle ha en partiledare. Den jämna omröstningen torde indikera att många i vårt parti tycker att delat ledarskap är något bra.

Nu när distriktet står i begrepp att välja ny distriktsordförande är det ett gyllene tillfälle att som första distrikt i partiets historia välja att införa ett delat ledarskap. Och i ett feministiskt parti ska givetvis minst en av dessa två vara kvinna.

Vi tror att två personer helt enkelt tillsammans skulle kunna göra ett dubbelt så bra jobb som vad en kan. Mycket talar för att ett delat ledarskap förbättrar hälsan, ökar trygghet, minskar osäkerhet, stress, press och gör distriktsordförandeskapet mer acceptabelt ur familje- och arbetsbelastningssynpunkt.

Därför yrkar vi

att Vänsterpartiet Storstockholm inför delat ledarskap på distriktsordförandeposten och att minst en av de två som väljs ska vara kvinna.

Motion antagen av Vänsterpartiet Huddinges medlemsmöte den 19 mars 2015

Distriktsstyrelsens svar till motion A30

I motionen föreslås att distriktet övergår till delat ledarskap, dvs två distriktsordförande. Motionärerna skriver att i ett feministiskt parti ska givetvis minst en av dessa två vara kvinna och att mycket talar för att ett delat ledarskap förbättrar hälsan, ökar trygghet, minskar osäkerhet,

stress, press och gör distriktsordförandeskapet mer acceptabelt ur familje- och arbetsbelastningssynpunkt.

Som motionärerna skriver diskuterades frågan om delat ordförandeskap på riksnivå ingående på kongressen 2012 och kongressen beslutade att även i fortsättningen välja en ordförande. De argument som ledde kongressen fram till detta beslut menar vi är giltiga även på distriktsnivå (se PS svar till motion D4-D27, kongressen 2012: <http://www.vansterpartiet.se/kongress2014/handlingar>).

Enligt vår bedömning tyder inget på att ett delat ordförandeskap innebär en minskad arbetsbörda för var och en eller en mindre utsatt position. En ordförande kommer alltid att förväntas vara ordförande 24 timmar om dygnet och kraven minskar inte för att de är två. En arbetsdelning mellan två ordförande, t.ex. så att en koncentrerar sig på politiken och en på medlems- och föreningskontakter, ökar dels risken för att den ene ordföranden uppfattas om överordnad den andre, dels för risken att partiet inte talar med en tunga.

Distriktet har hittills haft möjligheten att heltidsarvodera ordföranden, men det är inte sannolikt att vi kommer att ha råd att heltidsarvodera två ordförande. Två halvtidsarvoderade ordföranden riskerar att få svårt att samordna sig om de arbetar på olika tider, alternativt kommer distriktet inte ha tillgång till någon ordförande under de dagar ordförandena inte är på plats.

Vår främsta invändning vid sidan av de rent praktiska är dock den feministiska invändningen. Ett delat ordförandeskap riskerar i praktiken att bli en garanti för att distriktet alltid leds av en man. (Om distriktet ändå skulle vilja pröva modellen med två ordförande bör detta i så fall göras från nästa årskonferens så att valberedningen får möjlighet att bereda valet utifrån de nya förutsättningarna.)

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att avslå motion A30

A31. Styrelsens sammansättning

Vid distriktsårskonferensen 2014 var det en het debatt om antalet ledamöter och ersättare i kommande distriktsstyrelse. Efter debatten så blev det en jämn omröstning där DS förslag vann, att endast ha 9 ledamöter och inga ersättare.

Nu har vi testat detta ett år och möjlighet att justera innan vi går över till 2-åriga mandatperioder.

Redan förra året såg dåvarande DS sårbarheten i att inte ha några ersättare. Nu blir sårbarheten ännu större då det är 2-åriga mandatperioder som gäller.

Nu har vi chansen att tillsammans säkra upp DS inför kommande mandatperiod. Med 3 ersättare så kan DS få mer kontinuitet och trygghet i sitt arbete och vi slipper extra fyllnadsval.

Vi yrkar

att DS ska bestå av 9 ordinarie ledamöter samt 3 ersättare

Vänsterpartiet Södertälje, Vänsterpartiet Botkyrka, Samuel Sandberg (Södertälje), Marit Strand Pettersen (Botkyrka)

A32. Större medlemsantal och ersättare till Distriktsstyrelsen

Vänsterpartiets i Storstockholm partidistrikt med sina 48 partiföreningar – varav 19 stadsdelsföreningar i Stockholms stad, 8 fackligt inriktade och 21 partiföreningar i kommunerna i Stockholms län – är Vänsterpartiets största partidistrikt i landet, vilket ger oss anledning till stolthet och samtidigt till ansvarstagande för en god och kraftfull förvaltning av distriktet för att kunna verkningsfullt stödja partiets samhällsförbättrande arbete. Distriktets styrelse är dess högsta ledning som stadgeenligt har sin bas i och samverkar med de 48 partiföreningarna.

Till vår och hela partiets stora tillfredsställelse gick 2014 års kommunalval i Stockholms stad bra och partiet ingår nu i den styrande majoriteten i staden. Den enda avigsidan med detta för distriktsstyrelsen, DS, har blivit en ökad arbetsbörda samtidigt som DS också måste arbeta mot landstinget där högern behöll sin majoritet efter valet.

På partidistriktets föregående distriktsårskonferens, DÅK 2014, genomfördes en minskning av antalet medlemmar i DS till högst 9. Dessutom valdes inga ersättare till DS och mandat-tiden dubblerades till 2 år.

Ombud från vår partiförening, Älvsjö-Hägersten, tillsammans med ombud från andra partiföreningar, argumenterade då emot krympningen av DS och bortfallet av ersättare på den grunden att dessa förändringar från DS tidigare storlek, enligt vår mening, riskerade att minska möjligheterna till representativitet för de 48 partiföreningarna, försämra transparensen och öka avståndet mellan dem och styrelsen och dessutom komma att överbelasta var och en av styrelsens medlemmar, om mängden ärenden skulle öka. Vilket alltså senare helt konkret blev fallet efter valet. Dessutom skulle en mindre styrelse bli mera sårbar för närvarohinder (sjukdomar, kollisioner med andra åtaganden med mera som oundvikligen inträffar bland fritidspolitiker).

De som 2014 talade för krympningen av DS menade att den skulle medföra en effektivisering av DS och underlätta dess arbete. Vår kontakt med DS arbete genom vår representant i styrelsen, har inte övertygat oss om att denna effektivisering och detta underlättande blivit förverkligade, tvärtom. Ofta har arbetet enligt referat måst genomföras av 5-7 aktiva i DS och då dessutom ned emot gränsen för beslutsförhet utan tillgång till ersättare att sätta in.

Vi har givetvis, med det mått av transparens som funnits, inte alls kunnat eller haft för avsikt att i detalj granska DS arbete. Dessutom har vi principiellt och oförändrat behållit vår tillit till att DS ordförande och övriga medlemmar under det gångna året var och en gjort sitt yttersta för att lösa sina uppgifter.

Vad vi däremot efter hand blivit övertygade om, och nu vänder oss emot, är att DS haft alltför begränsade arbetsvillkor genom i praktiken ha haft ett för litet medlemsantal och avsaknad av ersättare.

Vi motionerar därför nu om

att DÅK 2015 skall besluta återställa DS medlemsantal till en mer gynnsam storlek, mellan 12 och högst 14 medlemmar;

att till DS för kommande mandatperiod skall väljas 6-7 ersättare, samt

att kommande DS skall utveckla kontakten till och det direkta samarbetet med de 48 partiföreningarna, så att partidistriktets interndemokrati breddas och fördjupas ytterligare.

Älvsjö–Hägerstens partiförening taget på medlemsmöte 20150415 genom Göran Ahlin, Jan Bergvall

Distriktsstyrelsens svar på motion A31 och A32

När förslaget för en mindre styrelse utan ersättare röstades igenom så gjordes det för att effektivisera arbetet samt stävja eventuella bortfall av styrelsemedlemmar. I styrelsen så upplevs det att styrelsemedlemmarna är mer aktiva och delaktiga, inte en enda medlem har lämnat styrelsen. Arbetet har effektiviserats och det har varit lättare att få en sammanhållen grupp.

Det är klart att det finns nackdelar, som tex ambitionen att besöka partiföreningarnas årsmöten. Samtidigt har vi i flera fall istället lyckats få ut riksdagsledamöter till årsmötena vilket ju är lika bra. Dessutom har vi också i samband med kampanjer såsom “Fråga Orten” och “Självklart är jag antirasist” varit flitiga med att besöka föreningarnas möten.”

Vi ser gärna en fortsättning på samma antal styrelsemedlemmar och utan ersättare. Vi tror att fördelarna är större och det har gett bra resultat.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att avslå motion A31 och A32

A33. Lokal i Järvaområdet

Vi anser att det finns ett stort behov av att ha en partiföreningslokal i Järvaområdet. Utav Stockholms förorter har befolkningen i Järva drabbats starkt av Alliansens nedskärningar under perioden 2006-2014, och det finns ett tydligt behov av en starkare vänsterpolitik. För att göra detta möjligt, samt att kunna vara den kraft i samhället som befolkningen i Järva kan vända sig till anser Vänsterpartiet Kista att en företagslokal är väl behövd. En sådan lokal skulle vara till nytta för både Vänsterpartiet Kista samt Vänsterpartiet Tensta-Rinkeby-Spånga.

En lokal skulle underlätta vår verksamhet och göra oss mindre beroende av att boka andra lokaler. Det skulle även expandera möjligheterna för vår aktivitet och aktivism, till exempel skulle vi kunna ha kafékvällar med föredrag eller grillning där alla som bor i området kan komma och mycket mer.

Vi är en mycket fattig förening och skulle behöva distriktets hjälp för en satsning på en egen lokal. Utöver partidistriktet kan vi undersöka möjligheten för en gemensam finansiering med hjälp av andra partiföreningar samt Ung Vänster. Det är även möjligt att få in delar av kostnaderna genom crowd-funding som Vänsterpartiet Hammarby-Skarpnäck gör med sin lokal i Bagarmossen.

Det råder en stor brist på lokaler i förorterna och det finns många progressiva föreningar som inte har någonstans att vara. Skulle Vänsterpartiet ha en egen lokal skulle vi kunna låna ut den till andra föreningar och på så sätt knyta närmre band till det lokala föreningslivet och vinna ett stort förtroende hos befolkningen i området. Genom att bli en aktiv del i det lokala föreningslivet kommer vi att bli en central referenspunkt i vardagen för de som bor i området

och det skulle göra att steget att gå med i Vänsterpartiet skulle bli mycket lättare och underlätta den lokala organiseringen för många progressiva föreningar.

En satsning på en lokal i Järva från distriktets sida är en satsning på förorterna. Det gör att vi kan komma ut med vår vänsterpolitik till fler och skapar ett större förtroende för Vänsterpartiet.

Vi yrkar

att Vänsterpartiet Storstockholm ska ha som mål att skaffa en lokal i Järvaområdet, förslagsvis i närheten av Husby.

Vänsterpartiet Kista

A34. Föreningslokaler

Egna lokaler är alltid önskvärt. För styrelsemöten, för möjligheten att kunna besöka oss och ställa frågor eller sitta och prata, för att kunna lagra material, så vi inte alltid måste åka in till distriktsexpeditionen hur hjälpsamma de än är.

Det är ju också så att vissa områden är det särskilt angeläget. I invandratäta områden som t.ex. Kista/Rinkeby och Skärholmen kan det vara extra viktigt för människor att ha ett ställe att vända sig till. Vi vet att många människor som är födda utanför Sverige eller andra generationens invandrare gärna vänder sig till oss när man har frågor om samhället eller känner förtvivlan över sin situation och behöver någon som lyssnar. Föreningar vill ibland ha samarbete runt något och då är det lättare att gå till ett områdeskontor och lägga fram sin idé. När ett parti finns synligt i ett område, växer förtroendet. Man börjar lära känna oss och det blir naturligt att ta kontakt i olika ärenden.

Vi tycker att det skulle vara en investering och anser därför att distriktet borde vara intresserat av att stötta sådana satsningar på olika sätt. Man kan ev. se det som en 'regionkontor' där man kan hålla kurser, öppna möten m m. Närliggande partiföreningar skulle kunna hyra in sig. Men "regionkontoret" drivs av den partiförening som finns i området. På så sätt blir det ömsesidigt då även partiföreningarna stöttar distriktet.

Vi yrkar

att distriktsårsmötet ger uppdrag åt distriktsstyrelsen att kontakta partiföreningarna i Stockholms invandratäta förorter för att skissa upp tänkbara möjlighet att skaffa partilokal i respektive område.

Vänsterpartiet Skärholmen

Distriktsstyrelsens svar A33 och A34

Det skulle vara underbart med fler föreningslokaler som vi vänsterpartister kan träffas i och samla grannar och allmänheten till! Däremot är det tyvärr så att de ekonomiska resurserna är väldigt små och det har hittills inte funnits möjlighet från distriktet att delfinansiera sådana satsningar. Om årskonferensen däremot vill starta den ekonomiutredning som föreslås i svaret till motion A48 så vill vi att även dessa frågor kring lokaler i prioriterade förortsområden lyfts i den utredningen.

Vi tror kanske däremot inte riktigt på idén med regionkontor på det vis som motionerna lyfter.

En satsning på lokaler i en eller flera förortsområden kommer i så fall att vara en satsning på den föreningen. Om regionkontor skulle fungera så kunde redan partilokalen i Alby vara ett alternativ för Skärholmen, Sundbyberg eller Solna ett alternativ för föreningarna runt Järva exempelvis. Poängen med en satsning med lokal tror vi är att hitta en bra lokal just där vi vill stärka vår närvaro extra mycket.

En idé att titta på i utredningen skulle däremot exempelvis kunna vara en satsning på lokaler i prioriterade förortsområden inför valet 2018 (även om det förutsätter att vi hittar en ekonomisk lösning som kan vara svårt att få till). Exempelvis att öppna lokalerna under hösten 2017, fylla dem med ett utarbetat program för demokratiutveckling, deltagande och vänsterpolitik. Blir det då bra, vi går fram lite mer i valet och stärker kassan ytterligare, då kanske vi får förutsättningar för permanenta verksamhetslokaler på fler håll.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att anse motionerna A33 och A34 besvarade med hänvisning till den översyn om föreningarnas ekonomiska villkor som föreslås i svaret på motionerna A44 och A45

A35. En verksamhetsplan med tydligt aktivitetsfokus

En verksamhetsplan i vilken organisation som helst är normalt en beskrivning av de tänkta aktiviteterna i organisationen under en viss tidsperiod.

Syftet med verksamhetsplanen är att den ska kunna fungera som ett styrinstrument. Den ska före perioden kunna visa för medlemmarna i organisationen, och andra, vad som är tänkt att göras. Den ska framförallt användas för styrning av de beslutade aktiviteterna under verksamhetsperioden. Verksamhetsplanen ska vara så tydlig och konkret att den efter perioden kan följas upp, och resultat presenteras i verksamhetsberättelsen vid periodens slut.

För att verksamhetsplanen ska kunna fungera som ett styrinstrument på ett bra sätt behöver den stämma överens med organisationens mandat. Den bör också svara mot organisationens roll i förhållande till andra näraliggande organisationers roll och mandat. Den verksamhet och de aktiviteter som föreslås behöver också kunna genomföras med den budget som finns tillgänglig för att planen ska vara genomförbar.

En verksamhetsplan bör heller inte förväxlas med andra dokument som en organisations vision, plattform eller långsiktiga inriktningsprogram som istället bör vara utgångspunkter för den betydligt mer konkreta verksamhetsplanen.

Stockholmsdistriktets förslag till verksamhetsplan är i sin nuvarande utformning svår att använda som ett styrinstrument för den roll och det mandat distriktet har och svår att följa upp därför att den inte svarar mot de kriterier som presenterats ovan.

Den presenterade planen är skriven som allt från en vision, och närmast programförklaringar, till konkreta beskrivningar av enskilda verksamheter/aktiviteter; skriven inom och utom distriktets och andras ansvarsområden och mandat på en gång; skriven inom och utom distriktets och andras roller på en gång; skriven med målsättningar som ibland är direkt relaterade till distriktets arbete, ibland till andra delar av Vänsterpartiet; skriven med ibland tydliga och uppföljningsbara målsättningar, ibland med mer av förhoppningar än konkreta målsättningar för konkreta aktiviteter; och skriven framförallt med allt från aktiviteter som tydligt visar den tänkta relationen och samarbetet med föreningarna, till förslag som ibland bara lämnar frågan efter sig hur samarbetet är tänkt att bedrivas under verksamhetsperioden.

Den föreslagna verksamhetsplanen, en produkt av många tidigare års planer, behöver göras om till ett dokument som istället är enhetligt, svarar mot distriktets mandat och ansvar, inriktat enbart på distriktets konkreta tänkta aktiviteter, som är kopplad till budget, som har tydliga och uppföljningsbara målsättningar inom varje aktivitetsområde och, som del av det, med tydliga beskrivningar av det tänkta samarbetet med föreningarna.

Vi föreslår med den här bakgrunden distriktets årskonferens bifaller motionen och uppdrar åt kommande distriktsstyrelse

att tillsätta en arbetsgrupp för en översyn av det nuvarande sättet att utforma verksamhetsplanen med målsättningen att istället formulera en verksamhetsplan för nästa verksamhetsperiod som svarar mot de kriterier för och den utformning av en verksamhetsplan som beskrivs i motionen och med ett tydligt aktivitetsfokus.

Vänsterpartiet i Farsta

Motionen utarbetad och antagen på medlemsmöte 2015-04-09 som föreningens egen

Distriktsstyrelsens svar på motion A35

Motionären föreslår att kommande verksamhetsplaner ska utformas på ett annat sätt för att tydligare fungera som ett styrdokument och för att tydligare avgränsa det mandat som distriktsstyrelsen har fått av årskonferensen. Vidare vill motionären att det ska tillsättas en arbetsgrupp som överser arbetet med förslaget till verksamhetsplanen så att resultatet blir mer i linje med motionärens vision om en verksamhetsplan.

En del organisationer har konkreta aktivitetsplaner i sina verksamhetsplaner, medan andra arbetar fram aktivitetsplaner eller handlingsplaner utifrån en antagen verksamhetsplan.

Distriktsstyrelsen anser att verksamhetsplanen tydligt ska ge prioriteringar och uppdrag för distriktets arbete, såväl politiskt som organisatoriskt utan att vara en uppräkningslista av alla aktiviteter som ska ske i distriktet. En av anledningarna till det är att hur aktiviteter utformas kan behöva ske i löpande samråd med våra olika föreningar, utskott och nätverk utifrån medlemmarnas och föreningarnas önskan och möjlighet till engagemang. I stort anser även distriktsstyrelsen att verksamhetsplanen fyller denna funktion av att ge mandat åt och styra den politiska ledningens arbete och budget.

Vidare anser distriktsstyrelsen att det blir en oklar roll för en arbetsgrupp att överse hur arbetet med framtagandet av förslaget till verksamhetsplan går till. Distriktsstyrelsen menar att det är mer demokratiskt och tydligare om medlemmar istället motionerar om konkreta ändringar till verksamhetsplanen.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att avslå motion A35

A36. Egen ombudsman/kommunikatör för Stockholm Stads partiföreningar

Vänsterpartiet sitter nu i den styrande majoriteten i Stockholm Stad. Detta innebär att många av våra politiska förslag bli verklighet men även att våra politiker och politiska tjänstemän har fullt upp med att styra Stockholm. Det faktum att vi nu styr staden ökar även behovet att kommunicera ut beslut till allmänhet och medlemmarna. Detta bidrar även till att det blir än viktigare vara i dialog internt för att tillsammans diskutera och dialogisera kring politiken som förs.

Det är även så att Stockholm är organiserat med 16st partiföreningar vilket ger behov för en samlad instans för partiföreningarna vad gäller intern/extern kommunikation och diskussion, såväl mellan stadshus/stadsdelsnämnder som mellan varandra och allmänheten. Här spelar representantskapet en viktig bärande roll men den behöver kompletteras och stötts upp.

- Partiföreningarna i Stockholm behöver alltså stärka och utveckla kommunikationsvägarna mellan de styrande i stadshuset/stadsdelsnämnder och partiföreningarna.

- Partiföreningarna behöver även en samordnande kraft för Stockholms stads partiföreningssarbete inom staden, såsom aktivism kring viktiga frågor, organiserande av nätverk och representantskap.

Vi yrkar

att distriktet bekostar ombudsman/kommunikatör med ett tydligt uppdrag definierat av Stadshusgruppen. Ett uppdrag som innebär

- att arbeta med intern kommunikationen mellan partiföreningarna och Stadshuset/stadsdelsnämnder. Detta genom att dels informera om beslut, dels vara en kommunikationslänk mellan partiföreningarna och stadshuset.

- Arbeta som samlande kraft vad gäller gemensamma forum för diskussion och kommunikation mellan partiföreningarna.

- Samordna och organisera gemensam aktivism för partiföreningarna kring frågor relevanta för Stockholm Stad.

Vänsterpartiet Birka Vaså

Distriktsstyrelsens svar A36

Motionärerna ser ett behov av ökad samordning mellan partiföreningarna i Stockholms stad samt mellan partiföreningarna och fullmäktigegruppen/stadsdelsnämnderna.

Vi från distriktsstyrelsen ser också behovet av bra samordning. När 16 olika partiföreningar ska påverka en och samma fullmäktigegrupp behövs det smidiga och demokratiska former att göra det på. Det är därför distriktet och stadshuset sedan flera år tillbaka arbetat för att stärka upp repskapet, bland annat har vi skapat tydligare struktur kring budgetprocessen. Repskapet består av representanter från varje partiförening i Stockholms stad och har mandat att föra fram förenings åsikt.

Motionärerna föreslår att distriktet ska bekosta en tjänst med tydligt uppdrag definierat av stadshuset att arbeta med samordningen. En tjänst som jobbar för att stärka föreningarna i Stockholms stad och samordna repskapet finns redan på distriktsexpeditionen. Samordningen föreningarna emellan kan och bör stärkas, till exempel genom träffar mellan ordföranden i Stockholms stad genom att utveckla repskapsombudens roll. Det arbetet pågår för fullt och konkreta idéer kring det välkomnas.

Vi ser inte att det i första hand är den parlamentariska grenen av partiet som ska sköta de organisatoriska samordningsuppgifterna – de har ju politiken att ta hand om -, utan det bör den interna partiorganisationen göra, i det här fallet partiföreningarna genom distriktet. Däremot finns naturligtvis behov av implementering av politik till partiorganisationen och det görs och kan göras genom repskapet, nyhetsbrev och besök till föreningarna.

Slutligen ser motionärerna också behovet av gemensam aktivism för partiföreningarna kring frågor relevanta för Stockholms stad. Även det är naturligtvis väldigt viktigt. Vi kan passa på att berätta om några av de sakerna som redan görs idag. Distriktet och stadshuset ska arbeta tillsammans för att aktivt komma ut med vår politik i Skärholmen och Farsta där vi sitter i majoritet. I arbetet med "Fråga Orten" vävde vi in stadshuset för att kunna utforma några av enkäterna på så sätt att vi även kan prata med folk om vad Vänsterpartiet lyckats driva igenom i majoritet. Distriktet har under flera års tid arbetat lyckosamt med bostadsfrågan som berör såväl Stockholm som andra kommuner. Nu ser vi fram emot fler liknande samarbeten.

Se även svar på motion A44-45 där DS fastslår en ekonomiutredning där bland annat de ekonomiska relationerna mellan distriktet och stadshusgruppen kommer lyftas upp.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen besluta

att avslå motion A36

A37. Inrätta ett repskap för Stockholms läns landsting

Stockholms läns landsting "Landstingsgruppen" motsvarar Storstockholmsdistriktet vad gäller verksamhetsområde hela Stockholms län. Landstingsgruppen stadgar är fastställda av distriktsstyrelsen. Varje Distriktsårskonferens föredrar landstingsgruppen sin verksamhetsberättelse. Vid distriktsårskonferenser kommer alltid motioner med förslag om önskemål kring politiska satsningar som motionärerna vill att landstingsgruppen ska prioritera.

På en distriktsårskonferens förekommer ett stort antal ärenden, det är Distriktets verksamhetsplan, och verksamhetsberättelse, ekonomisk rapport och motioner att behandla samt ett antal val att genomföra. Mötestiden möjliggör därför inte för årsmötesdelegaterna att gå in i en mer omfattande diskussion kring i landstingspolitiken om politikutveckling samt politiska ställningstaganden.

Distriktsstyrelsen beslutar varje år om landstingsgruppens parlamentariska budget. Detta sker på ett distriktsstyrelsemöte efter det att landstingsgruppen processat budgeten under flera månaders tid. Dessvärre klarar inte distriktsstyrelsens ledamöter att medverka på landstingsgruppens sammanträden.

Andra parlamentariska grupper har sina respektive föreningar såsom grundorganisation att diskutera med samt komma med förslag och ställningstaganden samt prioriteringar kring dessa. Grundorganisationerna för landstingsgruppen är de olika partiföreningarna som finns runt om i länet och de representeras i nuläget av distriktsstyrelsen.

Stockholm stad har i flera års tid utvecklat ett representantskap med fördjupad demokrati för föreningarna i staden. Västra Götaland och region Skåne har bildat regionråd som väl motsvarar repskap som finns i Stockholm och de har goda erfarenheter av en fördjupad demokrati.

I ett repskap kan landstingspolitiska frågor vitaliseras och förankras lokalt och alla föreningar i länet kan göra sin röst hörd. Detta är något som omöjligen kan förverkligas genom årliga diskussioner på distriktsårskonferens eller distriktstyrelsemöten. Vi motionärer tycker nu att landstingspolitiken behöver demokratiseras genom ett repskap.

Förslag till beslut

att ett repskap bildas för landstingsgruppen

till detta repskap utse ledamöter som representerar distriktets föreningar

stadgar bildas för detta representantskap, som utgår ifrån idéer av Stockholms stads repskap samt regionråden i Västra Götaland och region Skåne.

Repskapet skall sammanträda minst två gånger per år.

Vänsterpartiet i Älvsjö Hägersten och gruppstyrelsen i Stockholms läns landsting

Distriktsstyrelsens svar på motion A37

Motionärerna vill att det skapas ett politiskt organ liknande representantskapet för Vänsterpartiet i Stockholms stadshus eller Vänsterpartiets regionråd i Västra Götaland och Region Skåne, för att fatta beslut om den politiska inriktningen för Vänsterpartiet i Stockholms läns landsting.

Distriktsstyrelsen delar motionärernas uppfattning om vikten av landstingspolitikens demokratiska förankring hos lokalföreningarna i Vänsterpartiet Storstockholm. Den demokratiska förankringen kommer dessutom bli svårare att säkra nu när mandatperioden mellan Distriktsårskonferenserna ska övergå till två år.

Att få till stånd ett fungerande och demokratiskt politiskt organ är ett stort projekt. Distriktsstyrelsen anser att processen bör ske genom att distriktsstyrelsen tillsätter en utredningsgrupp som bland annat består av ledamöter från landstingsgruppen och som får ta fram ett förslag till former för en distriktsövergripande diskussion om de landstingspolitiska frågorna. Distriktsstyrelsen tycker det vore olyckligt att utan en djupare utredning slå fast särskilda parametrar för organet, om det senare visar sig att andra arbetsformer och arbetssätt skulle passa just landstingspolitiken bättre. Distriktsstyrelsen menar också att det är en sådan stor och viktig demokratisk fråga att Distriktsårskonferensen bör ha ett utredningsunderlag och konkreta förslag till stadgar och arbetsordning att utgå ifrån vid ett beslutsfattande.

Därför föreslår inte Distriktsstyrelsen bifall till motionen fullt ut, även om Distriktsstyrelsen stödjer andemeningen i den.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att Distriktsstyrelsen får i uppdrag att tillsätta en arbetsgrupp som tar fram förslag till former för en distriktsövergripande diskussion om de landstingspolitiska frågorna

att därmed anse motion A37 besvarad

A38. Vänsterpartiföreningarna i Stockholms kommun – geografiska gränser

Det är bra att partiet växer i antal medlemmar. Det kan synas underordnat vilken partiförening som de tillhör. Men för de enskilda föreningarna har det betydelse för planering, kommunikation, pengabidrag och representation i tex Repskap och DÅK. Det måste finnas ett regelverk och principer som håller över tid när nya medlemmar skall ”placeras” i en förening.

Vad är det som skall styra föreningstillhörighet? Här kan man tänka sig olika principer som tex: postnummer på bostadsadressen, tradition – historia, naturliga geografiska gränser, församlingstillhörighet, valdistrikt, stadsdelsnämndsgränser. Det kan finnas flera principer. Kan

man ta hänsyn till den enskildes önskemål? Någon kanske flyttar men ändå vill vara kvar i sin gamla förening. Det finns för och nackdelar med de olika principerna. Sannolikt kan man nog tyvärr inte renodla en princip. Det finns t.ex. stadsdelsförvaltningsområden som innehåller flera föreningar. Stadsdelsområdena har förändrats vid flera tillfällen vilket också komplicerar.

Vi har i Vänsterpartiet Enskede vid flera tillfällen konstaterat att våra medlemmar överförs till andra föreningar utan att detta har kommunicerats med oss. Vi har inte förstått hur det har gått till eller vad det beror på. Vi har heller inte fått något bra svar då vi ställt frågan till Distriktsstyrelsen.

Vi yrkar därför på

att DS förklarar nuvarande praxis/principer

att DS tar fram en modell/regler för föreningsgränser som så långt möjligt är enkla, praktiska, logiska, hållbara över tid och uppfattas som effektiva.

att den nuvarande praxis och förtydligad modell/regler redovisas i god tid för beslut på Repskap under hösten 2015

Vänsterpartiet Enskede

Distriktsstyrelsens svar på motion A38

Motionen tar upp problemet med bristande överensstämmelse mellan partiföreningarnas och stadsdelsnämndernas gränser i Stockholms stad. Man föreslår att DS förklarar nuvarande praxis/principer, tar fram en modell/regler för föreningsgränser och nuvarande praxis och förtydligad modell/regler redovisas i god tid för beslut på Stockholms stads representantskap under hösten 2015.

De specifika gränsdragningsproblem som rör Enskede och Farsta har hanterats av DS under våren och är förhoppningsvis utklarade när årskonferensen samlas. Att medlemmar förts över till Farsta partiförening utan kommunikation med Enskede partiförening är givetvis olyckligt och beror på en kommunikationsmiss med partiets centrala medlemsregister. Vi beklagar detta.

DS konstaterar att det inte finns någon beslutad princip för hur föreningsindelningen i Stockholms stad. Historiskt grundar sig sannolikt föreningsindelningen åtminstone delvis på församlingsgränserna (Svenska Kyrkan har i dag 25 församlingar i Stockholms stad). I senare tid har stadsdelsnämnder införts, delvis, men inte konsekvent, baserade på församlingsindelningen. Antalet stadsdelsnämnder och deras indelning har ändrats från ursprungligen 24 till dagens 14.

De förändringar av föreningsindelningen som gjorts har delvis syftat till att åstadkomma en överensstämmelse mellan partiföreningar och stadsdelsnämnder så att ingen stadsdelsnämnd delas mellan två eller fler föreningar, men även andra hänsyn har tagits, i första hand medlemsfördelning och kommunikationer.

Förutom gränsdragningen mellan partiföreningarna Enskede och Farsta, som förhoppningsvis är åtgärdad när detta läses, är det i dag bara Tensta-Rinkeby-Spånga och Älvsjö-Hägersten som har sina medlemmar delade mellan två stadsdelsnämnder (Hägersten-Liljeholmen och Älvsjö respektive Rinkeby-Kista och Spånga-Tensta). För Järvas del är denna uppdelning

logisk då få medlemmar skulle ta sig över Järvafältet för att gå på mötet, för Hägersten-Älvsjö-Liljeholmens del är däremot nuvarande uppdelning inte självklar. DS avser att diskutera med de berörda föreningar om någon ändring bör göras och finns inget som hindrar att frågan diskuteras på Stockholms repskap i höst, men beslut om partiföreningarnas gränser fattas enligt partiets stadgar av distriktsstyrelsen: ”Ny partiförening godkänns av distriktsstyrelsen. Partiförenings gränser och namn, liksom delning eller sammanslagning av partiföreningar, beslutas av distriktsstyrelsen efter diskussion med berörda partiföreningar.” (§ 26).

Som motionärerna skriver är det sannolikt svårt att besluta om en princip för föreningsindelning, men DS menar att det även i fortsättningen så långt som möjligt bör finnas en överensstämmelse mellan vår föreningsindelning och stadens politiska indelning. Dock bör medlemmars vilja till engagemang och aktivitet i vissa geografiska områden väga mycket tungt vid sådana beslut.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att motion A38 anses besvarad

A39. Mer planering/prioritering inför Internationella kvinnodagen!

Inför 8 mars finns otroliga möjligheter för politisk organisering och synliggörande av feministiska krav. Vi vill att distrikt och föreningar, under perioden 1 februari – 8 mars, bedriver politisk verksamhet utifrån ett feministiskt perspektiv – med 8 mars som en värdig avslutning på ett sådant arbete. Stora satsningar på internt/externt material, föreläsningar, separatistiska träffar, träffar av andra slag, studieverksamhet, kulturkvällar. Möjligheterna är oändliga. Fasta datum ger oss i distrikt och föreningar en bra framförhållning för vad tiden mellan 1 februari – 8 mars ska innehålla för politisk prioritering. Låt oss göra tiden innan 8 mars till en riktig bra tid för feministisk skolning och aktivism.

Vi yrkar

*att 1 februari – 8 mars planeras av distriktet utifrån ovanstående brödtext.
Vänsterpartiet Birka Vasa, Hammarby-Skarpnäck och Södertälje*

Distriktsstyrelsens svar på motion A39

Motionärerna vill att tiden mellan den 1 februari – 8 mars ska vara vigd till feministisk aktivism och studier. Distriktsstyrelsen håller med om att vi gärna vill se mer feministiska aktiviteter inför 8 mars! Med det sagt ska givetvis all Vänsterpartiets politik vara feministisk och att detta inte får avgränsas till en viss tid på året. Det skulle hypotetiskt kunna finnas en risk med en sådan avgränsning och det är att det feministiska arbetet blir en bisyssla som endast lyfts under drygt en månad per år. Vidare vill distriktsstyrelsen även poängtera vikten av att partiföreningarna har ett livaktigt feministiskt arbete, där såväl studier som utåtriktat arbete ska ges utrymme.

Då distriktsstyrelsen håller med om att det skulle vara bra att inför 8 mars göra en mer organiserad insats för hela distriktet och kan i samarbete med feministiska utskottet ta fram en aktivitetsplan för tiden inför 8 mars samt att partiföreningarna uppmuntras att delta i och arrangera aktiviteter runt 8 mars. Dock vill inte distriktsstyrelsen binda arbetet till specifika datum utan hålla det mer flexibelt.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att uppdra åt distriktsstyrelsen att ta fram en aktivitetsplan för tiden inför 8 mars där partiföreningarna uppmuntras att bidra med och delta i aktiviteter

att därmed anse motion A39 besvarad

A40. Flagga för hundraåringen

Om två år, i maj 2017, fyller partiet 100 år. Vi utgår från att såväl distriktet som partiet centralt ser till att detta uppmärksammas på lämpliga (gärna festliga) sätt. Med jubileet kommer också ett lämpligt tillfälle att ta tag i något som distriktet saknar, en fana.

Vi yrkar

att distriktet inför partiets hundraårsjubileum tar fram en fana eller ett standar samt genomför tillhörande faninvigning.

Vänsterpartiet Sollentuna

Distriktsstyrelsens svar på motion A40

Distriktsstyrelsen håller med motionärerna om att partiets hundraårsjubileum ska firas med pompa och ståt. Vi kan redan nu avslöja att partiets kvinnonätverk håller på att ta fram en feministisk jubileumsbok och att partiet centralt planerar för många aktiviteter inför och under jubileumsåret. Vi tycker precis som motionärerna att partidistriktet borde ta fram en jubileumsfana eller standar för att högtidlighålla jubileumet.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att bifalla motion A40

A41. Medlemsvärvningstalong på alla flygblad

När vi inom distriktet bedriver olika kampanjer så brukar det produceras olika trycksaker såsom exempelvis affischer, flersidiga foldrar och flygblad. När det gäller flygblad anser vi att det är extra viktigt att det på dessa flygblad finns en s.k. medlemsvärvningstalong med svarsporto.

Anledningen är att vi såväl under supervalåret som vid tidigare och senare utåtriktade aktiviteter kunnat konstatera att vi med stöd av medlemsvärvningstalonger direkt kunnat värva nya medlemmar till såväl vår egen partiförening som andra föreningar. Exempelvis värvade vi under valrörelsen medlemmar till Farsta, Kista och Trollhättan tack vare att vi hade en medlemsvärvningstalong på baksidan av vårt lokala valprogram.

Vi tycker att detta borde vara en självklarhet, men har tyvärr kunnat konstatera att det kommit kampanjmaterial som saknat medlemsvärvningstalong.

Vi föreslår därför distriktets årskonferens att bifalla motionen och uttala

att samtliga kampanjflygblad ska ha en medlemsvärvningstalong samt

att uppdra åt distriktsstyrelsen att även framföra denna självklarhet till partiet centralt

Vänsterpartiet i Farsta

Motionen utarbetad och antagen på medlemsmöte 2015-04-09 som föreningens egen

Distriktsstyrelsens svar på motion A41

Distriktsstyrelsen håller med motionärerna om att det är viktigt att göra det enkelt för Vänsterpartiets sympatisörer att bli medlemmar i vårt parti. Vi har använt svarspost till och från på flygblad tidigare, men precis som partiet centralt, har vi försökt få över det mesta av medlemsansökningarna till webben.

Det finns ett svarspostnummer som partiföreningar och distrikt kan använda, så möjligheten finns om partiföreningar vill göra egna flygblad med medlemsvärvningstalong så hjälper distriktsexpeditionen gärna till med det.

Distriktsstyrelsen tycker att det bör avgöras från flygblad till flygblad om det ska vara med en medlemsvärvningstalong eller ej. Förutom att det vore oklokt av distriktsårskonferensen att detaljstyra utformningen på hela distriktets flygblad så finns det andra saker som skulle kunna vara negativt med förslaget. Antagligen kommer en tvingade regel också resultera i dyrare tryckkostnader för partiföreningarna. Ett flygblad med tvåsidigt tryck är dyrare än ett flygblad som bara har tryck på en sida.

Distriktsstyrelsen menar dock att det är rimligt att det i varje material ska finnas en uppmaning om att man ska gå med i Vänsterpartiet, vilket det oftast finns redan idag.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att anse motion A41 besvarad

A42. Veggo Vänstern visar vägen!

2010 tog Vänsterpartiets kongress viktiga steg i uppdateringen av sin miljö- och klimataktivism. Bland annat tog kongressen beslutet att vegetarisk kost skulle vara huvudalternativet vid partiets verksamheter.

Köttindustrins påverkan på miljön är numera välkända av allmänheten. Men vi menar att hela industriella exploateringen av djur för vinstsyfte är något som ett grönt feministiskt parti som Vänsterpartiet bör markera emot.

Därför vore det angeläget att Vänsterpartiet Storstockholm visar vägen genom att ta ytterligare steg med en miljövänlig vegansk matkultur. Detta genom att som regel erbjuda vegansk kost som ett djurfritt huvudalternativ vid partiets verksamheter.

Vi yrkar

att vegansk kost alltid ska erbjudas som huvudalternativ vid partiets verksamheter och aktiviteter

Juliana Gristelli, Nina Labbart, Vänsterpartiet Västra Södermalm medlemsmöte 2015-04-14

Distriktsstyrelsens svar på motion A42

Distriktsstyrelsen delar motionärernas oro inför köttindustrins påverkan på miljön men tror inte att motionärernas att-sats leder oss närmare en drastiskt minskad kött- och djurindustri. Att som vi nu har det, erbjuda vegetarisk kost som huvudalternativ och veganskt till dem som

vill ha det är en bra lösning. Det går dessutom helt i linje med det kongressbeslut i frågan som togs för några år sedan. Vid distriktskurser på Kafé Marx erbjuds alltid veganskt alternativ till maten, fikat och kaffet. Det tycker vi möjliggör för dem som vill äta veganskt att delta på våra utbildningar.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att avslå motion A42

A43. Alkohol fria arrangemang

Vänsterpartiet vill, och ska, vara en öppet och inbjudande organisation. På många sätt är vår organisation det och bland de brister som ändå finns jobbas det aktivt att motverka dem. Vi vill dock belysa en aspekt som sällan uppmärksammas när vi pratar om dessa frågor. Konsumtionen av alkohol på våra arrangemang.

Alkohol är ett av våra största folkhälsoproblem. Alkoholkonsumtion kostar samhället enorma mängder pengar, för att inte tala om de mänskliga kostnaderna. Arbetarklassen är särskilt hårt drabbad, och alkohol förekommer ofta i samband med våld i hemmet. Hundratusentals människor i Sverige har antingen alkoholproblem själva, eller nära anhöriga i problem. Till det kommer en mängd människor som avhåller sig från alkohol av andra skäl. Vårt parti måste vara tillgängligt och tryggt för alla dessa människor. En partimedlem ska inte behöva avstå att delta i aktiviteter för att det kan förekomma alkohol där. Vi anser inte att det finns någon som helst anledning till att alkohol ska förekomma på partiets arrangemang. Det är inte heller så att det saknas andra tillfällen för den som så önskar att konsumera alkohol – tvärtom. I vårt ungdomsförbund är alkoholförbud en självklarhet men verkar inte hindra en bredd av olika aktiviteter och arrangemang.

Nu är det inte så att det inte finns en medvetenhet om detta inom partiet, det tydligaste exemplet är att partiet centralt har antagit en alkoholpolicy. Det är bra, men den lämnar mycket öppet för tolkning. Vi tycker inte det ska råda några som helst oklarheter, alkohol och politik hör inte ihop och har därmed inget på våra arrangemang att göra.

Då det redan idag är få arrangemang där det på något sätt förekommer alkohol borde detta inte vara ett alltför stort steg för distriktet och distriktets partiföreningar.

Vi yrkar

att samtliga aktiviteter som anordnas inom distriktet är fria från alkohol

Raphael Silnicki (Skärholmen) och Samuel Scherman (Sollentuna)

Distriktsstyrelsens svar på motion A43

Distriktsstyrelsen delar motionärernas oro över alkoholens skadeverkningar i samhället och instämmer i att partiets politiska verksamhet huvudsakligen ska vara alkoholfri. Alkohol ska inte förekomma på medlemsmöten, styrelsemöten, aktiviteter på gator och torg och så vidare. Där är vi helt eniga med motionärerna.

Vänsterpartiet strävar efter att vara ett parti med en hög medvetenhet om alkoholproblem. Föreningslivet är ett av de sammanhang där många med alkoholrelaterade problem kan hitta hjälp och stöttning. Vi vill vara ett parti där alla medlemmar och sympatisörer kan känna sig hemma. Den som inte vill eller kan delta i verksamhet där det förekommer alkohol ska inte

utestängas från partiets huvudsakliga verksamheter.

I den alkoholpolicy som partistyrelsen har antagit så gör man gällande att ”Vänsterpartiets verksamhet är som huvudregel alkoholfri. Undantagen från dem ska vara genomtänkta och aldrig gälla beslutande möten.” Till exempel kan det handla om valvaker eller debatter på en pub. Distriktsstyrelsen tycker att det är en bra princip att följa partiets centrala policydokument, så även i detta fall. Det vill säga huvudregeln är alkoholfria arrangemang, eventuella undantag från det har verkställande utskottet mandat att besluta om. Om det serveras alkohol ska vi ha folk på plats som känner till utskänkingsregler och som tar ett socialt ansvar. Men distriktsstyrelsen vill tacka motionärerna för att ha lyft en viktig diskussion och hoppas att den kommer att fortsätta.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att anse motion A43 besvarad

A44. Partiföreningarnas ekonomi måste förbättras för en framgångsrik verksamhet!

På grund av avståndet till Stockholm kan Vänsterpartiet Norrtälje inte nyttja lokalerna på Kungsgatan 84. Vi behöver därför en egen lokal för att vi ska kunna bedriva en framgångsrik verksamhet. De pengar som blir över, då vi betalat bidragen till distriktet och Ung Vänster, räcker inte till lokalhyra. Vi har också, som alla andra föreningar, ett antal andra löpande utgifter.

Vänsterpartiet Norrtälje fick förra året 139 920:- kronor i kommunalt bidrag. Till distriktet betalade vi ett bidrag på 46 816:- kronor och till Ung Vänster 13 700:- kronor. Vi skickar alltså nästan hälften av våra inkomster vidare till distriktet och Ung Vänster i form av bidrag. Material, som vi beställer från distriktet, betalar vi utöver bidragen mot faktura.

Enligt vår mening förlorar inte bara de enskilda partiföreningarna utan även distriktet och hela partiet på föreningarnas dåliga ekonomi. Den hämmar alldeles påtagligt vår verksamhet – både den interna och den externa.

Många frågor reser sig med anledning av detta:

Hur används de pengar som partiföreningarna skickar till distriktet?

Vad får föreningarna tillbaka i form av tjänster från distriktet?

Vad betalar föreningarna extra för (utöver bidragen)?

Vilka konsekvenser får den svaga ekonomin för föreningarnas verksamhet?

Hur kan och bör redovisningen till föreningarna förbättras?

Hur ser den optimala fördelningen av pengar ut – den fördelning som gör störst nytta både för partiet, distriktet och föreningarna?

Samma frågor kan ställas beträffande vårt bidrag till Ung Vänster. Eftersom Ung Vänster inte har någon klubb i Norrtälje kommer de bidrag, som de får av oss, inte våra ungdomar till godo trots att pengarna ursprungligen kommer från Norrtälje kommun och att det uttalade syftet från kommunens sida är att pengarna ska förstärka den kommunala demokratin.

Vi yrkar

att distriktet skyndsamt tillsätter en utredning som får i uppdrag att utifrån ovanställda

frågor se över principerna för föreningarnas bidrag till distriktet och Ung Vänster i syfte att öka transparensen och optimera fördelningen.

Vänsterpartiet Norrtälje, antagen av styrelsemöte 2015-04-14

A45. Översyn av de ekonomiska villkoren för partiföreningarna

Inom vårt partidistrikt finns idag 48 partiföreningar som är verksamma i länets kommuner och i Stockholms olika stadsdelar samt glädjande nog ett växande antal yrkesanknutna föreningar.

Basen för att vårt parti ska vara framgångsrikt är vår politik, men också att alla våra föreningar i sitt närområde eller på arbetsplatser kan vara närvarande i vardagen och föra fram vår politik och föra en dialog med alla invånare vi möter. Vi är ett av de få partier som kontinuerligt syns ute på gator, torg och arbetsplatser även mellan valen. Detta skapar ett förtroende och visar att vi är socialistiskt demokratiskt folkrörelseparti till skillnad från andra partier som alltmer kommit att bli valapparater som till stor del sköts av anställda och snart enbart syns ute vart fjärde år.

En förutsättning för att vi ska fortsätta att vara ett socialistiskt folkrörelseparti ute i verkligheten är givetvis att samtliga föreningar har en ekonomi som medger att basala behov såsom tryckning/beställning av material samt att hyra möteslokaler kan tillgodoseas. Men beroende på om partiföreningen är verksam i en stadsdel inom Stockholm eller i en kommun i Stockholms län, så vi har mycket olika ekonomiska förutsättningar för att bedriva en lokal verksamhet.

En orsak till att det är så beror på att vi har två parallella system för hantering och fördelning av det kommunala partistödet som vi får till vår verksamhet. Enligt uppgift så erhåller distriktet 87 procent av partistödet som partiet har i Stockholm och ca 40 procent av partistödet i länskommunerna.

Det finns säkert även andra orsaker till att vi i slutändan har mycket olika ekonomiska villkor för partiföreningarna som vi inte har kännedom om, men för att vi ska kunna ha en lika stark basverksamhet i alla partiföreningar är det dags att utreda nuvarande modell för resursfördelningen mellan partiföreningarna. Vi har ingen färdig modell men tycker att invånarantalet i respektive partiförenings verksamhetsområde samt antalet anställda inom ett yrkesområde i vårt län borde vara en grundförutsättning för ett nytt fördelningssystem.

Vi yrkar därför att distriktets årskonferens bifaller motionen och uppdrar åt kommande distriktsstyrelse

att tillsätta en arbetsgrupp för översyn av nuvarande fördelningssystem i syfte att skapa ett mer modernt fördelningssystem av verksamhetsbidrag till våra partiföreningar för att möjliggöra en mer kontinuerlig basverksamhet med torgmöten, flygbladsutdelning och öppna möten i hyrda lokaler i hela distriktet

Vänsterpartiet i Farsta

Motionen utarbetad och antagen på medlemsmöte 2015-04-09 som föreningens egen

Distriktsstyrelsens svar på motion A44 och A45

Ett flertal motionärer har i år skrivit om fördelningen av pengar inom distriktet. Detta välkomnas och vi vill nu påbörja ett arbete för att revidera den fördelningssystem som använ-

ds idag. Det är naturligt att dessa frågor dyker upp efter ett val som delvis ger nya förutsättningar, det är dock också viktigt att vi försöker skapa ett system som håller som princip, oavsett valresultat.

Dagens modell bygger på att de länsföreningar som finns representerade i sitt kommunfullmäktige bidrar till distriktet med en del av sitt stöd. Hur stor delen blir beror på stödets storlek då det också finns ett grundavdrag på 20 000 kr som de får behålla.

Stadsföreningarna får i sin tur dela på en del av det stöd som distriktet får genom Stockholms stad. De pengarna fördelas utifrån medlemsantal till berörda föreningar.

Vad görs då för pengarna hos distriktet frågar motionären i A44. En närmare redovisning finns såklart i bokslutet till årskonferensen, men helt kort så går en stor del tillbaka till föreningarna genom den service som vi erbjuder från distriktsexpeditionen. Ombudsmän som stöttar föreningarna, kurser såväl för nya medlemmar, styrelser som ledarskapsutbildningar för erfarna parlamentariker, tryckeri och utskicksservice, layouthjälp, internkommunikation, kampanjplanering och stöd. Allt möjligt helt enkelt och i takt med att vi blir många fler medlemmar, mer än dubbelt så många sedan förra valet, så blir det också mer att göra på expeditionen. Ju fler välfungerande partiföreningar vi får, desto mer verksamhet finns det att serva.

Ibland tar vi ut extra avgifter från föreningarna. Årskonferenserna har blivit jättetillställningar och matkostnaderna där har gjort att det för några år sedan fattades beslut om att ta ut en avgift för dessa. Kongresserna har också blivit dyrare då vi fått fler ombud – ytterligare en framgång som kostar helt enkelt. När det gäller tryckt material så tar vi ut ett rabatterat pris jämfört med faktiska kostnader, men ändå en ersättning.

Självklart behöver vi tillsammans stärka ekonomin i partiet som helhet, då vi på alla fronter kan se hål som behöver fyllas och mer verksamhet som skulle kunna göras bara vi hade resurserna. Vi har jobbat mycket med att förbättra redovisningen till länsföreningarna kring partistödet då en del blivit oroliga kring detta p.g.a. ändrad lagstiftning och har en klar modell för detta som kommunicerats med berörda kassörer.

Den stora frågan är såklart hur den optimala fördelningen ser ut. Troligen så tyckte den grupp som jobbade fram nuvarande regler samt en majoritet på närvarande beslutande möte att de nu gällande var just den bästa. Men löpande utvärdering av ett system är självklart nödvändigt. Under år 2011-2012 fick en arbetsgrupp i uppdrag att utreda hur länsföreningarna såg på sin ekonomi och ställde också frågan kring fördelningssystemet och då var det bara en förening som ansåg att det var problematiskt. Nu när frågan väcks ska vi naturligtvis se om det finns några parametrar att skruva på för att göra systemet ännu bättre.

Systemet har sina luckor, bl.a. det som motionärerna i A45 påpekar, att villkoren är väldigt annorlunda för stadsföreningar och länsföreningar med kommunala mandat. Ovanpå detta ser systemen för fördelning generellt väldigt annorlunda ut i de olika kommunerna. Inte ens att dra in alla pengar från alla kommuner och sedan fördela ut efter samma modell vore riktigt rimligt. Länsföreningarna har ett eget kommunalt arbete som i Stockholms stad ligger på stadshuskansliet och gruppen. Flera länsföreningar får egna resurser till anställningar direkt genom kommunen, hos andra går det ut i mandatstödet. Vissa kommuner har särskilda utbildningsbidrag, andra saknar dessa.

Motionärerna i A44 lyfter också frågan om bidraget på 10 % till Ung Vänster av det kommunala mandatstödet. Stödet till Ung Vänster är från början en rekommendation som sedan befästs av kongressbeslut i Vänsterpartiet. Detta för att Vänsterpartiet på alla nivåer ska göra

sitt för stötta ungdomsförbundet. Ung Vänster jobbar självständigt för att stärka förbundet runt om i distriktet, ibland finns det en aktiv klubb och ibland inte. Ett löpande stöd gör det möjligt för dem att växa och göra sina prioriteringar, utan stöd ökar risken för att de aldrig kan etablera sig på nya orter. Vi delar i stort den motionens intentioner i övrigt när det kommer till behovet av en utredning.

Vi välkomnar därför en ny utredning och översyn av de ekonomiska villkoren för föreningarna och hoppas att vi ska kunna hitta en reviderad modell som både kan ge bättre ekonomiska förutsättningar för partiföreningarna i hela Storstockholm att bedriva en bra verksamhet och att upprätthålla den service som idag kan ges genom distriktsexpeditionen och distriktsstyrelsens arbete.

Till slut handlar det om var vi lägger resurser och inte. Mer pengar till föreningarna blir mindre i valfondering, sämre stöd från expeditionen eller högre avgifter. Precis som motionärerna så hoppas vi i alla fall nu kunna påbörja ett arbete för att styra våra gemensamma resurser för att möjliggöra mer aktivitet i föreningarna.

Vi föreslår därför årskonferensen att besluta att tillsätta en utredning i enlighet med vad motionärerna i A45 menar samt att i denna utredning också ta med frågeställningarna i motionerna A34-35 om stöd till föreningslokaler samt A49-50 om köp och sälj-system för material. Utredningen ska ske i dialog med partiföreningar, parlamentariska grupper, kanslier och distriktsstyrelsen och behandla följande punkter:

Göra en översikt av nuvarande system och praxis i distriktet, framför allt vad gäller:

- partiföreningarnas, de parlamentariska gruppernas och distriktets ekonomiska situation
- länsföreningarnas ersättning till distriktet för service, stöd, politikutveckling osv. (andel av partistödet)
- de ekonomiska relationerna mellan distriktet och föreningarna i Stockholms stad
- fördelningen av distriktsexpeditionens arbete mellan olika partiföreningar, särskilt vad gäller stad och län
- distriktets ekonomiska stöd till fullmäktigegrupperna i Stockholms stad och Stockholms läns landsting
- distriktets debitering av varor och tjänster inom partiorganisationen

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att bifalla motion A45

att utredningen också belyser frågorna i A44, A33-34, 46-47 och A49-50

att med detta anse motion A44 besvarad

A46. Beslut om partistöd m.m. för Vänsterpartiets föreningar i Stockholm stad
Vänsterpartiet i Storstockholm behandlar via distriktsstyrelsen föreningarna i kommunerna och föreningarna i Stockholm stad olika vad gäller beslut om ekonomi och politik. Distriktsstyrelsen består av nio ledamöter som kommer från flera kommuner i länet.

Stockholm stad har sedan flera år tillbaka ett Repskap, där ledamöterna är utsedda enligt demokratiska principer med antalet ledamöter baserat på medlemsantal per förening. Repskapet

har också av distriktsstyrelsen fastställda egna stadgar. På repskapet medverkar en representant från distriktsstyrelsen, detta förekommer inte för andra kommunala grupper.

Föreningarna är enligt våra stadgar partiets grundorganisation och därmed beslutande organ både vad gäller politiska och ekonomiska beslut såsom fördelning av partistöd från kommunerna. Så är det inte för föreningarna i Stockholms stad där beslut om partistödets fördelning istället fattas av distriktsstyrelsens ledamöter

Sedan lång tid tillbaka anses det att föreningarna i Stockholm stad behöver betydligt mindre i ekonomiskt anslag. För kommunerna i länet finns en fördelningsnyckel med vilket anslag de skall bidra till distriktets verksamhet. För Stockholms stads föreningar bestämmer däremot distriktsstyrelsen de summor som föreningarna ska erhålla för att bedriva sin verksamhet. Detta innebär att många av föreningarna i Stockholm stad har mycket snäva ekonomiska ramar för att klara både att hyra av möteslokaler, anordna medlemsaktiviteter samtidigt som de har motsvarande utgifter som föreningar utanför staden har. En anledning till detta lär vara att man förutsett att Stockholms stads föreningar nyttjar Distriktets resurser betydligt mer än vad länsföreningarna gör. Denna grundtes har inte prövats om den fortfarande stämmer.

Genom en stark valframgång i Stockholm stad, har partistödet kraftigt utökats. Trots muntliga och skriftliga underlag från den parlamentariska gruppen i stadshuset till distriktsstyrelsen kvarstår deras uppfattningen att endast 13 % av mandatstödet ska utgå. Stadshusgruppen har i ”förhandlingar” med distriktsstyrelsens representanter fört fram behov av resurser motsvarande en heltidstjänst, då man är i majoritet och myndighetsutövare och kansliresurserna samt de 13 % i partistöd som erhållits behöver användas till detta. De har ytterligare behov av en extra tjänstemannaresurs för att kunna fortsätta att arbeta utåtriktat och behov av att bättre knyta kontakten mellan fritidspolitiker med parlamentariska uppdrag i stadsdelsnämnder och berörda föreningar. Detta behov hör sammades inte av distriktsstyrelsen. Genom utökat partistöd från Stockholm stad samt Stockholms läns landsting har distriktets resurser utökats med 1 359 619 kronor. Men endast en utökning med 150 000 kommer att tillfalla Stockholms stads 22 föreningar.

Förslag till beslut

- att* *Stockholms stads föreningar genom repskapet beslutar om fördelning av partistödet mellan föreningarna, distriktet och den parlamentariska gruppen*
- att* *fördelningsprincipen vad kommunerna skall bidra med vad gäller partistödets fördelning utreds genom en demokratiskt tillsatt grupp bestående av representanter från kommunerna och representanter från distriktsstyrelsen*
- att* *beslutet om fördelningsprincip skall fastställas av Distriktsårskonferensen om ett år.*
- att* *utreda behovet av distriktsstyrelserepresentation i de parlamentariska grupperna. Vänsterpartiet Älvsjö-Hägersten*

A47. Motion om beslut av partistöd m.m. för Vänsterpartiets föreningar i Stockholm stad

Vänsterpartiet i Storstockholm har en gemensam distriktsorganisation för länets föreningar och för föreningarna i Stockholm stad, detta är mycket viktigt och skall bestå även i framtiden. Dock behandlar distriktet via distriktsstyrelsen föreningarna i kommunerna och föreningarna i Stockholm stad olika vad gäller beslut om ekonomi och politik. Distriktsstyrelsen består av nio ledamöter som kommer från flera kommuner i länet.

Stockholm stad har sedan flera år tillbaka ett Repskap, där ledamöterna är utsedda enligt demokratiska principer med antalet ledamöter baserat på medlemsantal per förening. Repskapet har också av distriktsstyrelsen fastställt egna stadgar. På repskapet medverkar en representant från distriktsstyrelsen, detta förekommer inte för andra kommunala grupper.

Föreningarna är enligt våra stadgar partiets grundorganisation och därmed beslutande organ både vad gäller politiska och ekonomiska beslut såsom fördelning av partistöd från kommunerna. Så är det inte för föreningarna i Stockholms stad där beslut om partistödet fördelning istället fattas av distriktsstyrelsens ledamöter.

Sedan lång tid tillbaka anses det att föreningarna i Stockholm stad behöver betydligt mindre i ekonomiskt anslag. För kommunerna i länet finns en fördelningsnyckel med vilket anslag de skall bidra till distriktets verksamhet. För Stockholms stads föreningar bestämmer däremot distriktsstyrelsen de summor som föreningarna ska erhålla för att bedriva sin verksamhet. Detta innebär att många av föreningarna i Stockholm stad har mycket snäva ekonomiska ramar för att klara både att hyra av möteslokaler, anordna medlemsaktiviteter samtidigt som de har motsvarande utgifter som föreningar utanför staden har. En anledning till detta lär vara att man förutsett att Stockholms stads föreningar nyttjar Distriktets resurser betydligt mer än vad länsföreningarna gör. Denna grundtes har inte prövats om den fortfarande stämmer.

Genom en stark valframgång i Stockholm stad, har partistödet kraftigt utökats. Trots muntliga och skriftliga underlag från den parlamentariska gruppen i stadshuset till distriktsstyrelsen kvarstår deras uppfattningen att endast 13 % av mandatstödet ska utgå. Stadshusgruppen har i ”förhandlingar” med distriktsstyrelsens representanter fört fram behov av resurser motsvarande en heltidstjänst, då man är i majoritet och myndighetsutövare och kansliresurserna samt de 13 % i partistöd som erhållits behöver användas till detta. De har ytterligare behov av en extra tjänstemannaresurs för att kunna fortsätta att arbeta utåtriktat och behov av att bättre knyta kontakten mellan fritidspolitiker med parlamentariska uppdrag i stadsdelsnämnder och berörda föreningar. Detta behov hör sammades inte av distriktsstyrelsen. Genom utökat partistöd från Stockholm stad samt Stockholms läns landsting har distriktets resurser utökats med 1 359 619 kronor. Men endast en utökning med 150 000 kommer att tillfalla Stockholms stads 22 föreningar.

Förslag till beslut

att Stockholm stads föreningar genom repskapet beslutar om fördelning av partistödet mellan föreningarna, distriktet och den parlamentariska gruppen

att fördelningsprincipen vad kommunerna skall bidra med vad gäller partistödet fördelning utreds genom en demokratiskt tillsatt grupp bestående av representanter från kommunerna och representanter från distriktsstyrelsen

att beslutet om fördelningsprincip skall fastställas av Distriktsårskonferensen om ett år

Motionen antogs som Vita Bergens egen motion till distriktsårskonferensen på motionsmötet den 14 april 2015

A48. Stockholm stad och Stockholm läns landsting måste få resurser så de kan bedriva politik

Vi yrkar

att stadshusgruppen i år får 30 % av partistödet via det partistöd som Stockholm stad tilldelas

att landstingsgruppen i år får 20 % av partistödet via det partistöd som Stockholms läns landsting utdelar.

Mattias Enroth och Marianne Eriksson (Birka Vasa)

Distriktsstyrelsens svar på motion A46, A47 och A48

Motionärerna är bekymrade över hur distriktsstyrelsen hanterat frågan om fördelningen partistödet. För att kunna besvara motionärerna behöver vi först reda ut frågan: Vad är partistödet?

Partistödet är inte pengar som de parlamentariska grupperna får för att anställa pressekreterare, borgarrådssekreterare etc. De pengarna får partierna direkt från kommunen/landstinget. Tack vare att vi gått framåt i valet har Vänsterpartiet i Stockholms stadshus idag 14,75 heltider och på landstingskansliet 9,5 heltider, räknat både anställda och personal.

Partistödet däremot är tänkt att gå till det som kommunallagen definierar som ”politiska partier”, det vill säga den interna partiorganisationen. För partierna ska inte bara vara representerade i parlamenten utan också kunna ha annan verksamhet genom den interna partiorganisationen på motsvarande nivå. För landstinget är det distriktet och för kommunerna partiföreningarna. Distriktsstyrelsen har ändå beslutat att ge en del av partistödet till de parlamentariska grupperna för möten och utåtriktade aktiviteter. För landstinget är det 13% (samma andel som förra mandatperioden) och för stadshuset 13% plus ytterligare 100 000 (större andel än förra mandatperioden).

Vad gör distriktet med de resterande 87 procenten? ”Tar” vi pengarna från föreningarna? Svaret är naturligtvis nej, pengarna går tillbaka till partiföreningarna. Dels i form av reda pengar, men framför allt i form av service till våra 48 partiföreningar och numera uppemot 5000 medlemmar. Våra anställda hjälper till med layout och tryck av material, arrangerar utbildningar bl.a. för nya medlemmar och styrelser, gör brandkårsuttryckningar till föreningar som ringer, arrangerar Sveriges största 1 maj-demonstration, tar fram handledning om Röda Lördagar, organiserar kampanjer såsom ”Självklart är jag antirasist” med mera. Tack vare ökat partistöd har vi kunnat anställa en person till samt åtgärdat problem med deltidsanställningar, idag är vi 7 tjänstemän och en arvoderad distriktsordförande, vilket är bra för då kan vår service förbättras ytterligare.

Motionärerna till A46-47 undrar varför partiföreningarna i Stockholms stad betalar en större andel av partistödet till distriktet än vad partiföreningarna i andra kommuner gör. Det beror som motionärerna även är inne på att stadsföreningarna får större service, framför allt med organiseringen av repskapet. Däremot är vi osäkra på exakt hur mycket större den servicen är och det får ekonomiutredningen titta närmare på. En löpande utvärdering ligger naturligtvis i allas intresse för en fungerande verksamhet.

Varför har då distrikts styrelsen en politisk och ekonomisk roll i repskapet och inte på motsvarande nivå i andra kommuner? Svaret är att det inom Stockholms stad ryms hela 16 partiföreningar och distriktsstyrelsen har tagit på sig en samordnande roll. Distriktsstyrelsen har ingen beslutanderätt i repskapsfrågor. Det går givetvis att koppla bort distriktsstyrelsen helt och överlåta allt till repskapet och stadshuset. Men för repskapets del skulle det innebära att det blev ännu mindre tid över för att diskutera och besluta om politiska frågor såsom stadens

budget, om vi inte ändrar repskapets organisation. Den förändringen kan gå åt två håll: det skulle kunna innebära att repskapet blir ett eget distrikt som verkar parallellt via Vänsterpartiet Stockholms län (minus Stockholm). Så ser till exempel Socialdemokraternas organisation ut idag. Det tycker vi skulle vara olyckligt eftersom Stockholms län är en politisk enhet och vi delar kommunöverskridande problem såsom bostadsbristen, kollektivtrafiken och krisen inom sjukvården. Det andra alternativet är att repskapet utvecklas till en egen förening som de 16 stadsföreningarna går upp i, såsom Vänsterpartiet i Malmö är organiserat. Då skulle repskapsföreningen ingå i nuvarande distrikt. Men det tycker vi också är en olycklig utveckling eftersom vi upplever att stadsföreningarna i stort fungerar bra. Däremot bör distriktsstyrelsens roll i repskapet och ekonomiska fördelningsbeslut ändå givetvis diskuteras och vi föreslår att det görs inom ramen för ekonomiutredningen (se motionssvar A45).

Slutligen. Motionärerna till A48 föreslår en procentuell fördelning av partistödet som givetvis skulle stärka landstinget och stadshuset. Men det är tyvärr inte möjligt att avsätta medel för alla viktiga och betydelsefulla insatser som skulle kunna göras. Om förslaget går igenom skulle det sannolikt innebära att vi behöver säga upp en person på distriktet samt att vi knappt skulle ha någon valbudget.

Med det sagt välkomnar vi dessa motioner och ser fram emot en konstruktiv diskussion på årskonferensen. Vi är alla del av samma parti och vi arbetar gemensamt mot vårt mål om ett socialistiskt och feministiskt samhälle.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att första att-satsen i motion A46 avslås

att andra att-satsen motion A46 bifalls

att tredje att-satsen motion A46 bifalls

att fjärde att-satsen motion A46 avslås

att första att-satsen i motion A47 avslås

att anse andra att-satsen motion A47 besvarad

att anse tredje att-satsen motion A47 besvarad

att avslå motion A48

A49. Låt hundra blommor blomma

(ge föreningarna större del av partistödet så att de kan klara av och utöka sin verksamhet).

Som stockholmsförening med över 200 medlemmar får vi från distriktet en mycket blygsam summa, förra året ca 35 000 kronor, som vi inte som förening inte har rådighet över genom det köp och säljsystem som råder inom distriktet.

Vi behöver som många föreningar hjälp med medlemsutskick till de medlemmar som vi inte har epostadress till. För dessa utskick får vi betala för porto, kuvert, papper samt upptryckningskostnad. Trots rabatter i valrörelsen får föreningarna betala avsevärda avgifter för mass-tidningar, valbroschyrer m.m. Vi faktureras alla dessa kostnader via distriktet.

Vi ifrågasätter varför vi som vänsterparti har ett köp och säljsystemet. Distriktsexpeditionen har för att klara detta omfattande administrerande anställt mer personal bl.a. vad gäller ekonomihantering.

För att ge några exempel. Vår förening fick förra året betala nästan 4 000 kronor för våra medlemsutskick som inte kan gå med epost. För valmaterial fick vår förening betala över 30 000 kronor för hushållsutskicket, för övrigt valmaterial såsom affischer och EU valtidsning m.m. drygt 15 000 kronor. Till detta tillkom förra året ombudsavgifter på 3 800 kronor, alltså avgifter för att vi fick ta del av demokrati med medverkan på Distriktsårskonferens, valkonferens och kongressombudsavgift.

De flesta föreningarna har ingen möteslokal utan behöver hyra in sig, för detta fick vår förening betala nästan 4 000 kronor. Att ha en möteslokal är ytterst viktigt för att möjliggöra för medlemmar att hitta till medlemsaktiviteterna.

Förslag beslut

att köp och säljsystem med betalning för material, utskick m.m. skall upphöra.

Alternativt förslag till beslut

att låta föreningarna få ta del av det utökade partistödet genom att initialt fördubbla detta.

Vänsterpartiet Älvsjö-Hägersten

A50. Vänsterpartiets största resurs är dess aktiva medlemmar!

Sen ett antal år har Vänsterpartiet gått från att tidigare ha kvoterat ut val- och annat material till partiföreningarna till att idka en förkastlig management modell.

Det är enligt vår mening helt vansinnigt att partiföreningarna och dess medlemmar – till partiet – ska betala det material som tas fram centralt, som vi sedan i stora upplagor ska sprida.

Det får till följd att lokalföreningarnas skrala budgetar snabbt dräneras och den lokala verksamheten hamnar i skuld, till partiet.

Birka-Vasa har drabbats av detta.

Vi yrkar

att partiet omgående slutar tillämpa köp-sälj systemet och återgår till det tidigare, där varje partiförening tilldelas material utan kostnad för lokalföreningen.

Vänsterpartiet Birka Vasa och Södertälje

Distriktsstyrelsens svar på motion A49 och A50

Motionärerna lyfter här viljan att upphöra med fakturering av material från distriktet till partiföreningarna. Även distriktsstyrelsen önskar att vi kunde hitta ett system för att minska den interna administrationen.

Vi ser dock vissa svårigheter i att helt upphöra med fakturering av föreningsutskick. Redan idag är det många föreningar som sköter detta på egen hand, variationen i användandet av elektroniska utskick är också mycket stor. En möjlig tanke skulle vara någon slags tryckerikvot baserat på medlemsantal alternativt ett fast antal flygblad per år till alla föreningar oavsett föreningens storlek.

Det kommer vara svårt att kunna bjuda på allt material som finns för beställning i partiets centrala webbshop. Detta material vill vi, av logistiska skäl, att föreningarna beställer hem till sig själva vid behov för att slippa en orimlig lagerhållning av allt i webshoppen.

Vi föreslår att även denna fråga behandlas i den ekonomiska översyn som föreslås i motionsvaret till A44-45. En ny modell för material och tryck bör vara en del i att stärka föreningarnas förutsättningar för utåtriktad verksamhet helt enkelt.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att avslå motionerna A49 och A50 med hänvisning till den översyn om föreningarnas ekonomiska villkor som föreslås i svaret på motion A45

A51. Ge Tantpatrullen en egen budget!

Tantpatrullen skapades spontant, i juni månad 2014, av en grupp äldre kvinnor, i Stockholms partidistrikt. Vi ville dels få upp pensionsfrågan i valrörelsen, dels synliggöra att äldre kvinnor både finns och är aktiva.

PRO utkom 2014 med en rapport om läget för pensionärer. Åldersdiskriminering i det svenska samhället är ett faktum. Osynliggörandet av kvinnor i alla åldrar är väl känt.

Vi kontaktade bildkonstnären Gunna Grähs, som för 2 000 kr plus moms tog fram tre illustrationer, vi skrev en artikel, som publicerades i ETC och vi lät trycka upp 2 000 flygblad. Detta bekostades av vår landstingsgrupp.

Varje tant beväpnade sig med ”typiska attribut”; stor röd handväska och valfri hatt. Sen gav vi oss ut - varje dag - de två sista veckorna för valdagen och diskuterade pensioner med väljarna. Vi fick stor respons.

Då vi tyckte det hela var lyckat beslöt vi oss för att - sjungande - genomföra en så kallad flashmob på pendeltåget. Vi fick kontakt med en ung filmare, som överförtjust tackade ja till att filma detta. Vi ville gärna framstå som tantiga, men inte tontiga. Därav vikten att samarbeta med proffs. Kostnaden för detta projekt 11 250 kr. Merparten bekostades åter av landstingsgruppen. Distriktet bistod med 5 000 kr.

Filmen lades ut på Youtube och har hittills visats 4 247 gånger.

Stärkta av framgången gjordes en travesti på luciadagen, som vi också lät filma. 6 250 kr, som riksdagsgruppen denna gång betalar. Även den inspelningen ligger på Youtube och har visats 1 684 gånger.

Yngre kvinnor har bildat ”Tantpatrullens fan-club” och skapat en Facebook sida som nu har 795 följare.

Tantpartullen är ombedd att presentera sin verksamhet på Feministiskt Forum, som varande

”nyskapande och peppande”.

Nu är Tantpatrullen igång med ytterligare projekt. Filmteamet som vi anlitat vid två tillfällen är eld och lågor och vill fortsätta att dokumentera våra aktioner, öden och äventyr. Men det är frustrerande att titta på pengarna.

Yrkande

att Stockholms partidistrikt avsätter 40 000 kr till Tantpatrullen att fritt förfoga över men självfallet med redovisningskrav under 2015.

Vänsterpartiet Birka-Vasa, antagen på årsmötet den 25 januari 2015, Vänsterpartiet Hammarby – Skarpnäck, Vänsterpartiet Liljeholmen-Hägersten

A52. Ge Tantpatrullen en egen budget!

Motionen, Ge “Tantpatrullen” en egen budget, där stödjer vi motionens intentioner men vill inte låsa oss vid en specifik summa.

Vi anser

att distriktet och Tantpatrullen kan komma överens om en summa.

Vänsterpartiet Södertälje

Distriktsstyrelsens svar på motion A51 och A52

Motionärerna beskriver vad Tantpatrullen betytt och betyder för Vänsterpartiet Storstockholm och att de behöver en egen budget för att kunna fortsätta och utöka sin verksamhet.

Distriktsstyrelsen håller med motionärerna om att Tantpatrullen är en mycket viktig del i distriktets ansikte utåt och att de gör ett fantastiskt jobb i en mycket viktig fråga.

Distriktsstyrelsen har nyligen avsatt en budgetpost till Tantpatrullen på 10.000 kronor

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen därmed anse motionen besvarad. Enligt stadgarna är det distriktsstyrelsen som ansvarar för distriktets ekonomiska förvaltning och beslut om enskilda utgifter ska därför inte fattas av årskonferensen.

Distriktsstyrelsen föreslår årskonferensen

att anse motion A51 och A52 besvarade

Vänsterpartiet Storstockholm

Box 12660, 112 93 Stockholm, kungsgatan 84

storstockholm@vansterpartiet.se

storstockholm.vansterpartiet.se

08-654 13 10